ХАЙ ЖИВЕ ЗЛУКА ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ!

Фармерське Життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

РІК VII. Ч. 3 (303). СЕРЕДА, 21 СІЧНЯ 1931. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JANUARY 21, 1931. No. 3 (303). VOL. VII.

ФАРМЕРІ В ПРЕРІЯХ СТАВЛЯТЬ СВОЇ ДОМАГАННЯ УРЯДОВІ БЕНЕТА

Доносять 18 грудня з Еджлі, Саск., що фармері з тамошнього цілого округа домагаються від федерального уряду встановлення комісії продажі фармерських продуктів та сталої ціни на пшеницю в висоті одного долара за бушель. Ця комісія мала би бути встановлена на протяг пяти років. Фармері хотять також заборонити довіз всякого зерна і зернової поживи зпоза Канади. Хотять вони сталих цін на худобу, свині і набіл. Фармері говорять, що в наслідок митної тарифи, яку підніс уряд Бенета західні фармері не можуть ніяк існувати і не покриють ніяк коштів продукції.

За кілька днів Бенет має сам приїхати на два тижні в західну Канаду та "провірювати" положення бідних фармерів. Коби то тільки ці бідні нарікали, він може і не приїхав би, але то зачинають кричати багатші фармері, що ніяк не виходить їм на рахунок, отже тому він їде.

Повідомляють з Едмонтону 18 січня, що три федеральні виборчі округи: Піс Ривер, Іст і Вест Едмонтон, Алта., відбули свою конвенцію, на якій ухвалили домагатися, щоби держава занялася продажею пшениці з 1930 року та видала на це окремі грошеві банкноти, але оперті не на золото, а на пшеницю. Тоб то хотять зробити пшеницю підставою грошей в Канаді. За цим проектом заявилося вже 31 фармерських мітінгів, а тепер мають передати його на провінціональну конвенцію ЮФА, яка відбудеться в цім тижні в Келгарі. Там мають внести також резолюцію за відірванням західної Канади від східної.

ПРЕЗИДЕНТ ГУВЕР ПРОТИ БІДНИХ ФАРМЕРІВ

Вашінгтон, Злуч. Держави, 18 січня. — Заноситься на поважну боротьбу між президентом Злучених Держав Гувером, а американським сенатом в справі виасигнування 25 мільйонів доларів на безробітних та на бідних і голодних фармерів. Сенатори хотять, ради збереження своїх посад і гонорарів в сенаті, ухвалити 25 мільйонів доларів на безробіття та на допомогу бідним фармерам, які не мають що їсти. Сенат хоче, щоби конгрес, (палата послів) затвердив цю пропозицію. Конгрес йде на руку Гуверові, який не хоче дати голодним фармерам ані безробітним ніякої допомоги. Він годиться ухвалити певну суму на позичку фармерам на насіння та на корми для худоби, але не для людей на їду та одежу. Гувер говорить, що американський червоний хрест дасть бідним фармерам допомогу. Сподіються, що конгрес піде проти бажання сенату, а тоді президент буде мусіти скликати недавно вибраний новий конгрес на екстра сесію, яка обговорювала б національну господарську крізу.

СТО ТИСЯЧ БІЛОГВАРДІЙЦІВ У ФРАНЦІЇ

Париж, 17 січня. — Із письма, яке виготовив радикальний посол Маргейн, а яке видрукувано палатою послів, довідалося, що на території Франції перебуває зараз стотисячна білогвардійська армія під командою царського генерала Мілера, яка має свою власну військову школу в Парижі та готовиться при першій нагоді вирушити в похід на Радянський Союз. Маргейн питає, що сталося би, як би так який італійський втікач оповістив, що він має на французькій території свою власну армію в сто тисяч чоловіка з своєю школою і приготовляє збройні сили для походу на Рим і на Італію? Очевидно, що фашистський уряд Італії виповів би тоді Франції негайно війну. Однак Радянський Союз терпить цьому. Маргейн називає актом "непростимої сліпоти" так ставитися до Радянського Союза тоді, коли тисячі американських, німецьких і інших інжінерів знаходяться в Рад. Союзі, щоби будувати радянську промисловість. Можна бути певним цьому, що французька буржуазія і це письмо Маргейна знехтує, засліплена ненавистю до радянської влади та підготовлятиме далі напад на Радянський Союз.

18 МІЛЬЯРДІВ ФРАНКІВ НА ВІЙНУ

Радикальний депутат Кот розкрив в журналі "Ле Кає де Дроа де Льом" величезні суми витрат на воєнні цілі Франції. Французька буржуазія витрачає велитенські суми на воєнне приготування. Хоч в державнім бюджеті признано міністерству війни лиш 11 з половиною більйона франків, проте на ділі на ці ціллі видано буде значно більше, бо около 18 більйонів франків, призначаючи ріжні суми на воєнні ціллі по інших міністерствах. Ці суми приховують таємно, щоби приховатися від французької громадської думки, яка зачинає непокоїтися тими велитенськими видатками. Далі ходить також проте, щоби в населення вмовити думку про мир і заскочити його несподівано війною. Кот сказав: "Ми воювали, щоб створити кращий мир. Ми хотіли забезпечити Европі роззброєння і уникнути нових гарячкових озброєнь. Ледве 12 років минуло, з часу полягли наших жертв, а ми знову повернулися до бюджетів з 1913-1914 років, тоб то до видатків того періоду, коли всюди, у всіх европейських державах гарячково готувалися до нового конфлікту."

Приходи Рад. Союза перевищають розходи на півтора мільярда карбованців

ГРИГОРІЙ ГРИНЬКО, НАРОДНІЙ КОМІСАР ФІНАНСІВ, КАЖЕ В СВОЇМ ЗВІТІ НА СЕСІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ, ЩО ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАКОРДОНОМ ПРО ФІНАНСОВУ КРІЗУ В РАД. СОЮЗІ Є СМІШНИМИ.

МОСКВА, 10 січня. — Григорій Гринько, народній комісар фінансів, заявив учора в своїм звіті на сесії Центрального Виконавчого Комітету, що біжучі приходи Радянського Союзу перевищають розходи й держава вспіла утворити резервовий фонд в сумі півтора мільярда карбованців.

Звідомлення закордоном про фінансову крізу в Радянськім Союзі є смішні, заявив Гринько. Він сказав, що буржуазні обсерватори не можуть зрозуміти "законів радянської економії, в якій розпреділювання матеріяльних засобів переводиться через централізовану систему."

Фінансова програма 1931 року, сказав Гринько, передбачає приходи в сумі 31 мільярдів 750 мільйонів карбованців і розходи в сумі 30 мільярдів 200 мільйонів. Около 42 відс. загальних приходів будуть осягнені з таких соціялістичних організацій, як радянські індустрії й колективні державні господарства; 35 відс. з прямого оподаткування; 12 відс. з добровільних вкладів народа через закупно державних бондів (облігацій) і 8 відс. з асекураційних організацій.

Гринько обчисляє загальні приходи народа в 1931 році на 33 мільярди карбованців, що є на 18 відс. більше як у 1930 р.

Уряд, сказав він, задумує видати в 1931 році бонди на суму 1 мільярд 400 мільйонів карбованців, проти 770 мільйонів у 1930 році.

Весь довг уряду в народа на 1 січня виносив 1 мільярд 500 мільйонів карбованців, і Гринько сказав, що як програма 1931 року буде переведена в життя, цей довг збільшиться до 2 мільярдів 800 мільйонів з кінцем цього року.

Радянські щадничі банки мають 12 мільйонів депозиторів, сказав Гринько, але депозити виносять лише около 500 мільйонів карбованців.

З 30 мільярдів 200 мільйонів карбованців, що мають бути видані в 1931 році, сказав він, 21 мільярдів піде на фінансування державної економії, а 6 мільярдів 500 мільйонів на освіту й культурні потреби.

(Повищу новинку подаємо за депешою буржуазної пресової агенції Асосіейтед Прес.)

ЗБІЛЬШЕННЯ ВИРОБНИЦТВА В РАД. СОЮЗІ

Після завдань на цей побіжний, третій з ряду, рік пятирічки, радянська влада плянує збільшити продукцію важнішої промисловости на 58%; в капітальне будівництво вложиться пять більйонів карбованців; нові фабрики і заводи мають принести около 4 більйони карбованців приходу; в сільсько господарські підприємства вложено буде около 4 більйони карбованців; засівну площу збільшиться до 143 мільйони гектарів; по цілім Союзі буде влаштовано 1,400 моторово тракторних стацій; сітка транспорту пошириться так, що буде могла перевезти 330 мільйонів тон. Словом всьо розраховане на велитенську скалю, яка засліплює капіталістичний світ, який досі думав, що пятирічка не вдасться, бо такого ще не було ніде в історії людства, щоби за пять років, а зглядно за чотири, яка нація або країна могла набудувати стільки нового! Фабрики, електровні, радянські і колективні господарства, школи, освіта, десятки тисяч нових кваліфікованих сил! Це нечуване і тому буржуазія цілого світа готовиться до війни, до нападу на СРСР, щоби перешкодити здійсненню пятирічки за чотири роки та вбити будову соціялізму. Але вона попечеться на цьому. Багато безробітних піде до війни тільки тому, щоби дістати зброю до рук і обернути її проти всіх визискувачів.

БРИТІЙСЬКІ СТРАЙКИ ПОШИРЮЮТЬСЯ ДАЛІ

Лондон, 18 січня. — Наприкінці останнього тижня британський уряд МекДоналда вспів з бідою залагодити страйк вугленосів в полудневій части Валії. Зараз на руки спав йому новий клопіт з страйкуючими не із своєї волі, тільки викиненими від праці волокновими робітниками в Ленкашайр Минулої суботи поверх чверть мільйона робітників видалено від праці. Уряд МекДоналда старається спонукати їх пристати на неможливі до приняття предложення власників волокнових фабрик. Замість ОБОРОНЯТИ інтереси робітників Британії уряд МекДоналда обороняє інтереси британських капіталістів. В додатку заноситься на страйк залізничих робітників, яким грозить знижка платні. Також наколи не прийде до згоди між робітниками а власниками в волокновій промисловости, в ній застрайкує 1 мільйон робітників.

Британський парлямент збереться 20 січня на наради і премієр заявив своїм сторонникам вже заздалегідь, що він не думає тепер розписувати нових виборів, бо положення в країні на це не позволяє. Провідник лібералів Лойд Джордж заявив, що буде попирати МекДоналда, як довго він не буде предкладати радикальної програми.

Американські власники залізниць зачали кампанію, щоб уряд "націоналізував" залізниці. Вони хочуть, щоб уряд перебрав на себе тягар на залізні дороги, а їм ґарантував зиски від штучних шерів.

ПРОФЕСОР ПРЕДСКАЗУЄ ЗЕМЛЕТРУС.

Будапешт, 18 січня. — Мадярський професор Мартин Ганко предсказує, що в цих днях має наступити великий землетрус в західній части Атлянтійського океану або в Японії. Про цю трівожну вістку очікують всі з запертим віддихом, бо землетруси забірають звичайно жертви в людях і майні. Професор Ганко вже перед тим предсказував землетрус і це справджувалося.

РОЗРУХИ В ТЕАТРІ ЗАДЛЯ ПШЕНИЦІ.

У однім з паризьких театрів були 18 січня розрухи, коли на екрані показали фотографію премієра Стега, який заповів, що настановить ще вище мито на пшеницю, як є зараз. З хвилею появи образця премієра нараз кілька осіб кинулося до куртини, щоби здерти образець ненависного премієра, який підносить таким способом ціну на хліб для бідноти, а хоче тільки збагатити землевласників-куркулів.

ЖЕРТВИ ЗЕМЛЕТРУСУ В МЕКСИКУ.

Повідомлення з Мексика говорять, що в недавнім землетрусі, який навістив середню часть тої країни, загинуло около 200 осіб. Найбільше загинуло в місті Оаксака, яке майже цілком знищене. В місточку Ґвелятеба завалився костел і вбив 51 осіб на місці а 20 померло пізніше в шпиталі.

ПОЛІЦІЯ СТЕРЕЖЕ БРИТІЙЦІВ.

Британські часописи повідомили, що британські вояки і офіцири стаціоновані в місті Лягоре, Індія, мають бути кожночасно вповні озброєні, навіть тоді, як вони не є в службі. Всі помешкання британців в тім місті стереже поліція. Це сталося наслідком убійства одної британки, жінки капітана, тубильчим жовнірем. По вулицях патролюють сильні військові відділи.

НА ПЕТЛЮРІВСЬКІЙ ДОРОЗІ.

Канадійська Фармерська Ліга Єдности нагнала немало страху всім панам та паньським агентам. Щоб рятувати капіталістичну систему, яка добра для всіх, тільки не для робітників і бідних фармерів, українські патріоти в Канаді всякого калібру радять фармерам вступати до Обєднаних Фармерів. Ця агітація патріотичних гандлярів є найкращим доказом, що Обєднані Фармері зїхали вже на петлюрівську дорогу.

ГОВОРИТЬ САМИЙ ЗА СЕБЕ.

Американські власники театрів видали розпорядження, на підставі якого актори в своїх ролях мусять відкинути "всяку згадку про тяжкі часи і президента Гувера". Все ж таки вони не можуть ніде сховати безробітних і Гувер говорить самий за себе.

БОРІТЬСЯ ЗА СЛІДУЮЧІ ДОМАГАННЯ!

1. Заборона викидань з фармів за незаплачення морґеджевих довгів, ренту або залеглого податку.

2. Організований опір проти форклюжюрс і викидань.

3. Бойкотування продажі фармів за податки і всякі інші довги.

4. Скасування залеглих податків.

5. Цілковита контроля ґрейдування всіх фармерських продуктів в руках фармерів.

6. Встановлення не менше як $1,000 чистого річного доходу, який має бути заґарантований державою. Гроші на це взяти через оподаткування доходів банкирів, морґеджевих та золізничих компаній і всяких інших фінансових корпорацій.

7. Забезпечення для всіх бідних фармерів безплатних лікарств та лікарської опіки. Державне утримування шкіл, включаючи інститути вищого і технічного навчання.

8. Безплатна державна соціяльна асекурація від слабости, старости та всякої іншої непрацездатности.

АМЕРИКАНСЬКІ БУРЖУЇ ПЛЯНУЮТЬ ПЕРЕСЛІДУВАТИ КОМУНІСТІВ

Вашінгтон, 18 січня. — Настановлена сенатом комісія для провірення діяльности американських комуністів видала свій звіт, в якому член комісії Фиш говорить, що "на ділі комунізм є смертельним ворогом в середині країни", бо хоче скасувати республіканізм і заступити його робітниче - фармерською владою! Тому Фиш радить проголосити комуністичну партію Злучених Держав нелегальною, завести строгу цензуру на комуністичні часописи та літературу, а всіх комуністів не-американців депортувати. Біда тільки, що тих комуністів там вже стільки є, що це коштувало би за багато американську буржуазію платити за них перевіз кораблями. Безробітних в Злучених Державах є около 7 до 8 мільйонів, точно не знати, бо американська буржуазія навмисне не веде на це ніякої статистики безробіття. А між ними є вже великий процент комуністів або симпатиків комуністів. Інший член комісії Нелсон говорить, що "комунізм не загрожує Америці", він радить тільки дати більше грошей департаментові судівництва, щоби мав за що слідити ліпше за робітничими організаціями. Господарча кріза спричинена визиском витворила відносини, що комунізм сам від себе шириться, що працююча кляса сама зачинає думати про зміну теперішнього ладу, отже не дивно, що буржуазія тремтить і готова давити рух працюючих всіми способами. Це її не поможе!

ЗДАВЛЮВАТИМУТЬ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ ІНДІЇ

Після відомостей через Лондон віцекороль Індії, лорд Ирвін, сказав таке в Дельгі, отвираючи індійську леґіслятуру: "Уряд не буде жаліти ніяких старань, щоби боронити своїх урядників і публику (читай буржуазію) перед злом", яке творять маси Індії, тоб то націоналісти, які хотять цілковитого відірвання Індії від Британії. Лорд Ирвін дуже нарікав на посилення актів тероризму з сторони індійських самостійників, але не сказав нічого, що британська влада, тоб то ця, яка його вислала на віцекороля до Індії, замкнули в тюрмах Індії поверх 53,000 борців за незалежність Індії, селян і робітників та інтеліґентів. Найбільше відбивається закриті в Бомбею, а одна, яка званий горожанський непослух, тобто рішення і постанова населення Індії не слухати та не повинуватися ніяким законам виданим чи проголошеним британцями. А далі бойкот товарів Британії. Це їм найбільш дошкулює, бо зменшує визискувачам доходи.

ЖЕРТВИ РОЗРУХІВ В ІНДІЇ

З нагоди "дня шолапурських мучеників", який встановив національний конґрес на знак жалоби по розстріляних чотирох гіндусах в Шолапур, прийшло в ріжних містах Індії до сутички з поліцією, що нападала на демонстрації і старалася розбивати їх. В Джалдгі, провінція Бігар, вбито чотири а поранено більше як двайцять осіб; в Бомбею демонстрація мала дуже бурливий характер. Військо і поліція зводили завзяті бої з демонстрантами, яких було тисячі на вулицях. Протягом дня всі фабрики стояли закриті в Бомбею, а одна, яка пробувала відкрити роботу, була примушена заперти двері. Поліція атакувала демонстрантів довгими бамбусовими палками і покалічила поверх 200 осіб, з яких около сотні мусіли відставити до шпиталів. Пикетувано всі суди, а влада казала замкнути на цей день всі школи. Це все відбувалося тоді, коли в Лондоні засідає англьо-індійська комісія, щоби прийти до згоди відносно надання Індії становиска домінії.

Хто раз зрадив, тому другий раз вірити не можна!

СТАРШИНИ ТАНЦЮВАЛИ А СТРІЛЬЦІ ВОШІ БИЛИ

Нище подаємо ми статтю з "Укр. Роб. Вістей" з 2 жовтня 1920 року. Подаємо ми її тому, щоб відновити в памяти нашим читачам те, що діялося в часі наступу Пілсудського з Петлюрою на Київ в 1920 році. Подаємо ми її тому, що в Канаді розпаношилися зараз ті, які в 1920 році у Винниці танцювали з панночками в кавярнях в блискучих чоботях та мягеньких рукавичках, коли в самій лише Винниці згинуло 18,000 рядових стрільців, а ті, що залишилися живими, зводили запеклий бій з вошима.

"УРВ" цего не видумали, а передруковували з львівського соціял-демократичного "Вперед", який тоді стояв на петлюрівській плятформі. У "Вперед" про цей бій з вошима стрільців та про танці старшин описував не більшовик, але тодішній впередовець, а нинішній ундівець, співробітник "Діла" В. Островський.

"УРВ" чорним наводять цитати з львівської "Громадської Думки", до якої про перехід стрільців до поляків писали самі старшини, але вже не з кавярень, а з польських таборів з Ялівця. Ми нище подаємо дослівно так, як вони писали 10 літ тому назад. А ви, товариші стрільці, читайте й скажіть: було так, чи ні? Коли було, то уважайте, що організатори "стрілецьких громад" готують вам ще одну таку саму кроваво-вошиву баню.

ЧОТИРОКУТНИК СМЕРТИ

Опис В. Островського у "Вперед" за вересень 1920 року.

18,000.

Армія тане. Вмирають сотні, тисячі. Вмерло вже зверх десять тисяч.

Вже нема змоги возити небіщиків на далекий цвинтар.

Решта найшла собі місце вічного упокоєнія поближу лікарні на братському цвинтарі. Близенько. Зручно. Виніс, закопав і іди за другим...

Так, наче баньки на воді, зникли герої невидимі для ока громадянства.

Менче трун бачив Винничанин і став спокійніший. І вжахнувся щойно тоді, коли почув:

— Їх 18,000!...

ЖОРСТОКИЙ БІЙ.

На вулиці рух.

В каварні знова заграла музика. Панночки поодягалися в ті дорогі сукні, які ще недавно добре ховали від ока "товаришів".

На вулиці шумно.

Галицькі старшини. Гарні чистенькі вбрання. Жовті та чорні блискучі чоботи та черевики, мягкі рукавички. Як сніг білизна. Одним словом — шик!

А там на Замості, на Старому місті, в реальній школі та в інших місцях — запеклий "бій" стрільців. Вони, ці бліді, змучені, голодні, обдерті герої розташувалися на городах, у садках, на підвірках. Поздіймали калісони, сорочки. У деяких їх давно вже нама. Піт та нужда давно їх з'їли.

Навкруги голі, виснажені, брудні тіла.

Стрільці заняті. Вони все забули, нічого не бачуть, нічим не цікавляться. Вони навіть перемогли почуття сорому.

Їх захопив "бій" з найстрашнішими ворогами — вошами. Їих ворогів — цілі полки, цілі дивізії в кожній сорочці, в кожних калісонах. Цілі розвідки їх на мундурах, на штанах.

Стрільців кличуть на каву, але вони не чують: вони бють, з запеклістю бють воші. Тільки й бачите роботи великих пальців заналених рук, тільки й чуєте звуки: трісь, трісь.... Страшний це бій, який ніколи не зникає з людської памяти.

Деякі стрільці вже втомилися, вже не бють вошей, а просто згортають їх на землю.

Нарешті вечір перервав цей бій. Втомлені стрільці заснули мертвим сном.

Але вранці бій відновився.

І так тривав він кілька днів.

В. Островський.

Поміщуючи це в "УРВ" з 2 жовтня 1920 року ч. 66, про стан стрільців і старшин у Винниці 1920 р., ми писали:

Ми навели цей уривок з львівського "Вперед", того самого "Вперед", в котрім найшли собі прибіжище Темницький і Безпалко, ті людці, котрі входили в склад петлюрівської контр - революційної банди, що називала себе "правительством УНР". Цей уривок говорить якнайкраще за яку Україну боролися Січові Стрільці.

В. Островський, автор цих нарисів п. н. **"Чотирокутник смерти"**, описує ту хвилину, коли то перейшовша на розказ Петлюри й Петрушевича з Галичини за Збруч галицька армія заняла Винницю, вигнавши звідтам більшовиків. І ось вам малюнок з життя на "звільненій" від "наїзду" більшовиків землі.

"В кавярні знова заграла музика. Панночки знова поодягалися в ті дорогі сукні, які ще недавно добре ховали від ока "товаришів"

На вулиці шумно!

Галицькі старшини. Гарні чистенькі вбрання. Жовті та чорні блискучі чоботи та черевики, мягкі рукавички. Як сніг білизна. Одним словом — шик!"

18 тисяч жертв! 18 тисяч обдурених, обманених українських селян і робітників лягло у Винниці лише длятого, щоби в каварні могла заграти знова музика, щоби панночки могли повитягати та одягнути свої дорогі сукні і пуститися в танець з галицькими старшинами в блискучих чоботях та мягеньких рукавичках.

"Як сніг білизна — одним словом — шик".

А ті з Січових Стрільців, котрі ще осталися живі, "там на Замості, на Старому місті... бють з запеклістю воші. Деякі вже втомилися, вже не бють воший, а просто згортають їх на землю".

Нема ріжниці, чи ти в гарній сукні та блискучих чоботях під акомпаніямент гармонійних звуків орхестри витинаєш гопака, чи ти голодний, нужденний і тифозний десь в рові за містом бєш воші — для патріотично-націоналістичної зграї це — "наш народ".

Скажете, що це є дві клясі, буржуазна і пролетарська, то зараз будете народним зрадником, москалем, жидом, московським наймитом, що "набрехує на свій народ", бо на Україні нема ані пролетарів, ані буржуїв, а є лише "наш народ".

Чому ж, запитаєте, одні бють воші, а другі розкошують з панночками по кавярнях?

Та це ви знайдете по всіх краях Европи і Америки, а "наш народ" якраз і будує "свою державу" на образ і подобіє европейських культурних держав. А коли він будує европейську культурну державу, то й мусить будувати її в "культурний" спосіб: з шиком і з вошима...

Заки старшини в Винниці натанцювалися, прийшли знова "некультурні" більшовики. Орхестра замовкла, панночки дорогі сукні поховали, а старшини розбіглися: одні до Денікіна, а другі до Варшави. А стрільці? Стрільці пішли до "некультурних". І от "некультурні" насамперед дають змогу тим, що на Замості та на Старім місті воші били — обмитися і обчиститися.

"В районі свого розташування армія переняла власть на місцях" — писав один з галицьких старшин про стан галицької армії під більшовиками до львівської "Громадської Думки" вже з Ялівця.

Та в тім то й лихо, що не всі галицькі старшини вспіли втікти до Денікіна та до Варшави. Багато їх лишилося і при армії. А більшовики не знали, що на Україні нема ні пролетаріяту, ні буржуазії і приказали оставшим при армії старшинам скинути офіцерські відзнаки і рукавички, а з титулу "ваше благородіє" перейти на звичайне пролетарське — "товаришу". А це означало: будемо бити воші ми, рядові стрільці, бий з нами й ти, старшино. Значить: "гуд бай" мягенькі рукавички й блискучі чоботи. А завоюємо свободу — всі спільно будемо з неї користати.

Та старшинам після винницьких кавярень з орхестрами не дуже це припало до смаку. І вони, користаючи з гостинности й довіря більшовиків, чекають лише, щоб показати свою "культурність".

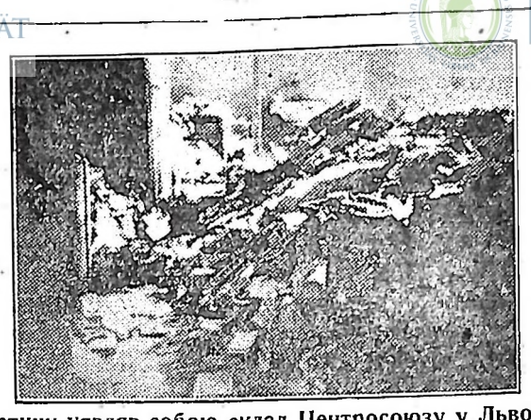

Таку картину уявляв собою склад Центросоюзу у Львові після того, як у нему експльодувала бомба.

Про наміри старшин підчас їх перебування під більшовиками, пише знова таки в "Громадській Думці" один з найвизначніших, як каже "Громадська Думка", штабовців УГА. Ось що він каже:

"Прийде весна, вона вилічить наші рани і проженемо більшовицьких грабіжників далеко за Дніпро і тоді будемо мати вільну Україну. Наші виздоровці вертають сотками до своїх поодиноких бриґад, наші ряди збільшуються".

Хто знова спричинився до того, що "наші виздоровці", як каже автор повищих слів, "вертають **сотками до своїх поодиноких бригад"?** і що **"наші ряди збільшуються"**, про це пише інший український старшина до "Громадської Думки" з Ялівця слідуюче:

"Користи з цього (переходу до більшовиків) витягнула армія ці, що мала змогу навести зязок зі своїми лічницями в згаданих напочатку районах і дати їм належну поміч".

Аж ось прийшла довгоочікувана старшинами весна, а з нею прийшов і польський наступ. Галицьким старшинам запахла знова "культура" польської шляхти. Їм знову почали усміхатися кавярні з орхестрами, з панночками в дорогих сукнях, мягкі рукавички і блискучі чоботи, "одним словом — шик"!

А що усміхалося рядовим стрільцям? Замостє, Старе місто і... воші. Та коли б то вони, рядові стрільці, були не манекінами, не послушними автоматами в руках старшин, коли б вони могли самі думати, то вони побачили б, що їм усміхається... Але вони йдуть послушно за своїми старшинами, йдуть, навіть не спитаючи себе: куди і за що? Але вернемося до старшин.

Коли поляки розпочали свій наступ, старшина галицька заворушилася. Більшовики довірили галицькій армії оборонити частину полудневого фронту, а вона використовує це довіря, вирізує більшовицьких комісарів і, як пише "найвизначніший" штабовець у своїй статті "Серед Бурі" до "Громадської Думки" про перехід стрільців на бік польської армії:

"Наші парляментарі мчаться на автомобілях на захід. До кого? До поляків? Так. До нас дійшла вістка про договір. Часи змінилися, і в тій хвилі, коли до нас дійшла ця вістка, що поляки не є нашими ворогами, ми рішили з оружієм в руці відповісти північному наїздникові війну на життя і смерть. Друга бриґада занимає Винницю, перша Бердичів і Козятин.— націвніч від Бару починає третя галицько-українська бриґада кроваві бої з ворогом: з полудня 41-ша совітська дивізія, зі сходу 60-та совітська дивізія зі своїми панцирниками, з північного заходу 45-та совітська дивізія. За нами поляки. Надіємося, що скоро прийдуть нам польські частини на підмогу. *І дійсно* прийшла одна польська дивізія. 25-го прийшли шкадрони кавалерії і легкі батерії. Орієнтуємо польських командантів і рука в руку боремося з ворогом, який очайдушно борониться. Невдовзі надходить також польська піхота, і тоді 3-та галицько-українська бриґада одержує від команди польської дивізії диспозицію до наступу на станцію Митків, який має перевестися дня 26 квітня в злуці з польським полком кавалерії полковника де Ґожовського. Стрілецтво і старшини поздоровляються взаїмно, ані сліду ворожнечі з весни 1919 року. Поляки приносять нам вісти з рідного краю. Балакаємо про кревних і знайомих і все в порядку, ми ж прецінь союзники. "Браця, тераз пуйдземи разем з вамі на большевікуф". Дня 26 квітня, о годині 14-ій 11-ий галицький український полк відбиває разом з поляками більшовицький протинаступ на схід від Ялтушкова підлісного і бій ведеться дальше".

Тут вже "найвизначнішому", як видно з його телячого захоплення, не винницькі кавярні усміхаються, а київські, а може й самі одеські з їх грецькими та французькими шансонетками, — як нараз:

"Нараз 24 квітня в годині 15-ій мов грім з ясного неба приходить приказ польської дивізії: "3-та галицько-українська бриґада має до 30 мінут зложити зброю і відмашерувати до міста Ялтушкова". Що це сталося? Це мабуть непорозуміння. Наші парляментарі мусять це вияснити".

Авжеж. Не "наші парляментарі", а поляки вияснили, що мається "відмашерувати" не до кавярні, і не в блискучих чоботях, а до Ялівця та Тухоля, а там: — воші, червінка, тиф і чорне пятно зради.

Волинець.

"УРВ" з 2 жовтня 1920 р.

ШАЛЕНА НАГІНКА НА РОБІТНИЧЕ-СЕЛЯНСЬКИЙ РУХ НА ВОЛИНІ ТА В ГАЛИЧИНІ.

Прокуратура в Луцьку (на Волині) веде слідство в справі "комуністичної діяльности". Безупинно арештують щодня нових селян і робітників. На поручення луцької прокуратури арештовано у Львові кількох молодих робітників, між ними Антона Костика. Його відставлено до Луцька. В звязку з цим переведено трус *і арештовано в Золочеві студента Фроша.* Польська поліція чваниться, що вона нібито до решти "добиває КПЗУ".

СТРАЙКИ В ПОЛЬЩІ.

Як доносить вістка з Варшави, економічна кріза в Польщі дедалі щораз більше загострюється. При кінці грудня закрито всі волокнові фабрики лодзінського раїону. Поверх 47,000 робітників втратило працю і можливість існування. З них тільки около 10,000 одержують будьяку допомогу. Всіх безробітних в Польщі нараховують на сотки тисяч. Це однак не шкодить польським панам видавати майже половину всіх державних приходів з податків здертих з бідного населення на воєнні цілі.

С. Д. Лубянецький.

В ПОГОНІ ЗА ЛЕГКИМ ХЛІБОМ

(Докінчення.)

Іванко не радо, але згодився стрінути її завтра, але під услівям, що як знайде тимчасом другу, то вона втратить нагоду.

Коли дівчина росказала свому нареченому, що трапляється її добра служба, та ще з доброю платнею, то парубок злякано видивився на неї і слухав пильно, як вона з захопленням розказувала йому весьо, що чула від "молодого пана офісника".

Йосип вислухав всего до кінця і сказав, що то проста брехня. Він вже кілька років перебуває в тім місті і знає добре, що з порту на остров не беруть до служби і що такого добра нема, про яке наговорив її якийсь брехун. Він рішучо спротивився, щоби його наречена ішла до служби "на остров". Він зачав доводити дівчині, що то мусить бути якесь обманство, а дівчина вже й сама не знала, що казати. Вона тільки доказувала свою пяхом чіпався, щоби йшла таки зараз з ним до його пана, але вона не пішла, бо хотіла вперед мене повідомити, однак пообіцяла що вранці прийде. Що ти про це думаєш, Фред?

— А як той панич виглядає, Мері? — звернув Фред питання до дівчини.

— Та я там не приглядалась, як він виглядає, тільки виділа, що блідий дуже і невиспаний та дуже чепурний.

— О, я вже знаю його! То той самий пташок!

— Хто той самий? — запитав Йосип.

— Та же той панич.

— Хіба ж ти знаєш його?

— Знаєш Джов, що не давно я був довший час без роботи, тоді мене лихо носило скрізь, де тільки я міг сподіватися знайти роботу. Тоді і кілька разів бачив того панича, як він пивендявся з дівками іміґрантками. Одного разу я бачив, як він пів кудись дні іміґрантки, а на другий день я був в пристані і бачив, як інший пашок привів тих самих дівчат до шіфи, котра відходила до Пол. Америки. Але що мене це обходило? Я не детиктив, щоби слідив, куди хто їде.

— А гов, Фред! Ти згадав за детиктива, а що якби так справді взяти детиктива до тої справи? Знаєш, мій приятель, старий Скачмен, що я з ним роблю, він недавно познакомив мене зі своїм фаміліянтом, а потім сказав мені (на ухо,) що той його фаміліянт є при поліції.

— Коли так, братіку, то ти зараз махай до него і розкажи йому всьо порозумному, а може щось і вийде з того. Ти, Мері, йди рано до тої роботи.

На другий день рано дівчина вийшла на вулицю, де Іванко казав її вийти. Іванко вже очікував на неї. Він був утішний, що дівчина встояла в слові і вийшла. Поздоровив її дуже чемно й повів її до офісу свого "добродія" до "згоди". Цей знов по свому звичаю облесними словами вишитав дівчину за всьо, похвалив свою "пашо", пообіцяв дівчині добру платню і згода скінчена. За кілька годин мав відходити й корабель до Вікторії, а на ділі до Мексика. Він сказав дівчині, що зараз авто відвезе їх до пристані, а там вона сяде на шіфу і на вечеру буде в його пані...

Коли Іванко провадив дівчину до свого пана, йому й вгадці не було, що за ним слідять. Тимчасом наші два парубки не дармували.

Йосип і Фред ішли пів бльока позаду, на вигляд байдужні до всього окруження. Коли Іванко щез коло готелю, Федько остався на розі вулиці, а Йосип пішов кудись в бік. Перед готелем було на вулиці повно автомобілів; одні відїздили, інші приїздили. Нікому не в голові переглядати, хто там приїздить, а хто відїздить.

По якімсь часі вийшов пан Мошонка в веселім гуморі в товаристві дівчини і Іванка, сказав якийсь дотепний жарт і всі весело засміялися. Потім прикликав авто і всіли до авта. Авто рушило з місця. Вслід за ними виїхало друге авто, в якому їхали Йосип і Федько та ще один чоловік, який орудував колесом.

В хвилі, коли Мошонка передавав дівчину і якісь папері іншому агентови на шіфі, до них приступив скоро високий здоровий чоловік і сказав їм, що всі вони арештовані. Іванко був оподалік від них і пробував дати "драла", та Йосип і Федько чатували на него і зараз схопили його в руки та віддали високому чоловікові.

Таким способом оба, Мошонка і Іванко, попали в руки краєвої поліції.

Дівчина була врятована. Але вона омаль не вмліла, як зрозуміла, яка небезпека її не кала із рук цих "рідних" панів.

Коли Іванко опинився за сильними ґратами в "пепетенчер" (безплатний готель), він немало счудувався, бо там він застав свого брата Михаська, котрий дістався туди за підроблювання чеків.

Михасько розійшовся з Іванком по батьковій смерти. Він також зачав роздумувати, якби то легким способом заробити грошей і додумався до того, що найлекше підробляти чужі підписи на чеках. Він підробив кілька чеків зразу на малу суму і це йому вдалось. Потім він загнався також на захід і спробував підробити чека на більшу суму. Так і попався за це до безплатного готелю Його Величества. А що цей готель має сильні ґрати на вікнах і не так то легко з-за них вирватися, в цему не вина обох братів.

Їхня вина була у тім, що попавши в таке середовище, де вчили панських манір і перекручених понять про вартість інтеліґенції, захотіли й собі зажити легким хлібом і в погоні за ним загнались сюди.

Їх бідна стурбована стара мати, не знаючи про них правди, ще їх очікує, доживаючи років при бідній фармерці Ксені, якої чоловік Петро читає радикальні часописи і книжки та належить до фармерського радикального товариства.

Він з часописів знає про засуд обох паничів, але не говорить матері, щоб не затроювати її старечих днів. Тільки при кожній нагоді говорить, що патріотичні "бордінґ-гавзи" не дають для бідних фармерів ні для міських робітників найменшого хісна.

Кінець.

Приєднуйте нових передплатників для "Фарм. Життя"!

БУЛЕТИН КАНАДІЙСЬКОЇ ФАРМЕРСЬКОЇ ЛІГИ ЄДНОСТИ

ЧИСЛО 1 — СІЧЕНЬ 1931

Членські книжки і всякі інші прибори наспіли вже до нас з друкарні і ми є вже зараз готові зачинати активно орґанізувати Фармерську Лігу Єдности. Першим кроком в цій справі є заложувати відділи Ліґи — льокальні Комітети Акції. Брак фондів не позволяє нам вислати певне число орґанізаторів на самім початку. Ми мусимо числити на наших членів та симпатиків, щоб вони зробили початкову роботу. Цей циркуляр висилається до кожної місцевости, яка була зарепрезентована на конференціях. Коли ви його отримаєте, так перечитайте і негайно скличте мітінґ та заложіть відділ Ліґи. Ті, що можуть це зробити, мусять скликати в своїй місцевости мітінґ фармерів. Де не можна дістати промовця, то мітінґ повинен відбутися в формі загальних дискусій, але ці дискусії повинні бути під проводомо делеґата на конференцію або під проводом якогось іншого здібного товариша. В деяких дистріктах буде потрібно скликати насамперед мітінґ симпатиків Ліґи, заложити відділ, а опісля рішати про найліпші способи, як підійти до решти бідних фармерів в даній місцевости.

Помилкове поняття старих фармерських орґанізацій.

Всі чотири фармерські конференції були тої думки, що всі фармерські орґанізації не осягнули своєї цілі "піднести життєвий рівень фармерів". Помимо руху Обєднаних Фармерів, *пшеничного пулу* і т. ін., *життєвий рівень фармерів погіршається з кожним днем* і зараз є майже неможливо жити на фармах. Ці орґанізації не могли мати успіхів, бо їх програми були оперті на неправильній основі. Вони були тої думки, що інтереси всіх фармерів є однакові.

Таке поняття було помилкове. Інтереси великої маси бідних фармерів є цілковито відмінні від інтересів невеликої горстки багатих фармерів. Є це на користь багатих фармерів, щоб велике число фармерів зістало насильно усунене з фармів, щоб дати місце більшим фармам. Інтереси багатих фармерів лежать разом з інтересами капіталістів. Зубожіння великої маси бідних фармерів буде зростати з кожним вдосконаленням продуктивного процесу і для цих бідних фармерів немає ніякого іншого виходу, як тільки цілковите знищення капіталізму.

Росте кріза, а з нею ростуть зиски капіталістів.

Канадійська Фармерська Ліґа Єдности мусить складатися з боєвих, бідних фармерів, які не мають ніякої надії під капіталістичною системою. Старі організації пробували осягнути неможливу річ, а це —зробити фармування "успішним" під капіталізмом. Але капіталізм валиться з огляду на свої власні внутрішні суперечности, і спроби старих фармерських організацій були спробами латати систему, яку сами капіталісти не можуть полатати.

В цьому своєму останньому паданні капіталізм робить те саме, що він робив в попередніх крізах — звалює цілий тягар крізи на плечі бідних фармерів і робітників. Хоч бідні фармері і робітники відчувають недостачі, а в деяких випадках навіть голод, то в тім самім часі зиски канадійських корпорацій підносяться. Наприклад, загальний зиск канадійських капіталістів в 1930 р. був в 30 мільйонів доларів більший від зиску в 1929 р.

Чому ще не наступило масове викидання з фармів.

Для фармерів ця кріза відбивається в ліцитаціях через шерифа і у форкложюрс. Вони будуть зростати в майбутньому. В теперішному часі вірителям не поплачується викидати через ліцитації та форкложюрс велике число фармерів. Вони мусять насамперед найти для себе рентівників. Порожні фарми не принесуть їм ніякого зиску. Ліґа мусить повести боротьбу проти капіталістичної крізи. Треба за всяку ціну поорґанізувати Комітети Акції і вони мусять бути приготовані поставити більший опір із зростом капіталістичного гнету. В тім самім часі, коли Ліґа буде боротися за негайні домагання бідних фармерів, вона буде також провадити освідомляючу працю і буде приготовляти більш відсталих до боротьби, яка лежить перед нами.

Над цими справами треба застановитися і поговорити на мітінґу і фармері, які є готові помагати в боротьбі і які активно будуть ставити опір навалі вірителів, повинні бути втягнені до руху.

Тримати звязь з Центральним Офісом.

Так зорґанізований відділ повинен вибрати секретаря. Голову можна вибірати на кожному мітінґу, або можна вибрати його на якийсь час, коли цего будуть бажати. Секретар буде тримати членів в курсі руху через часті звіти до Центрального Офісу і буде видавати членські стемплі для членів. Він буде скликати членів, буде читати їм звіти з Центрального Офісу, провадити книжки відділу і відсилати вкладки до Центрального Офісу. Місцевий секретар буде загально відвічальний за провадження руху в дистрікті, як представник Комітету Акції.

Членські вкладки виносять: $1.00 вкладки до Центрального Офісу, яку треба заплатити при вписі до Ліґи і такі місцеві вкладки, які можуть бути вирішені і які найкраще платити двома піврічними ратами. Членські книжки видається за доплатою 10 ц. Вони містять в собі передмову до статутів і статути Ліґи та є добрі на чотири роки. Місцевий секретар колектує від членів вкладки до Центрального Офісу, як також 10 ц. за членські книжки, видає на це тимчасову посвідку і відсилає гроші до Центрального Офісу. Центральний Офіс вишле членські книжки, на яких будуть вже наліплені центральні членські вкладки за 1931 рік. Інформації в справі колектування місцевих вкладок вишлеться місцевим відділам так скоро, як вони зорганізуються.

Приготовляйте поле для орґанізаторів.

Відділи, які можуть приготовити публичні мітінґи для промовців, проситься повідомити про це негайно Центральний Офіс. Ті місцевости, які зможуть приготовити найбільше таких мітінґів, будуть найскорше відвідані. Дати таких мітінґів муситься полишити Центральному Офісові, бо треба буде приготовити серії мітінґів вздовж тої самої лінії, щоб таким способом ощадити на коштах.

Треба продовжати спроби, щоб побільшити циркуляцію "Форов", який є колективним орґанізатором Ліґи Єдности. "Форов" буде тримати членів в курсі діла з рухом і буде пролломлювати поле поле між не членами далеко успішніше, як яке інше средство. Дуже цінною і корисною формою активности є власне поширити циркуляцію "Форов" через придбання нових передплатників.

Члени Канадійської Фармерської Ліґи Єдности мусять бути активні у всіх льокальних справах клясового характеру, щоб бути прикладом для тих, які ще не бачили користи з нашого руху.

Комітети Акції — це перший крок.

Конечно потрібним є, щоб орґанізаційна праця негайно зачалася. Ми мусимо мати підготовчу орґанізаційну працю на фармах, заки зможемо приступити до дійсно успішної праці. Промовці і орґанізатори мусять мати певне число місцевих комітетів, які можна буде вжити за базу, від якої вони зачнуть свою працю. Тому негайно заложіть в своїй місцевости відділ Ліґи. Ми мусимо мати активну орґанізацію, яка буде готова боротися за фармерів. До весни ми мусимо постаратися заложити Комітет Акції в кожнім фармерськім дистрікті!

Адресуйте всі листи до:

Farmers Unity League,
3 Grainger Bldg.,
Saskatoon, Sask.

З товариським привітом,
Fred Shunaman,
Заступаючий секретаря.

Булетини будеться видавати місячно.

Коли бажаєте дальших інформацій, то пишіть за ними до Центрального Офісу.

ЯК ПРОВАДИТЬСЯ КАМПАНІЯ ЗА ЧЛЕНСТВОМ ДО ТУРФДім

Неправильно є, що багато відділів ТУРФДім затримують присилання до ЦВК новопридбаних членів. Через це покищо годі сказати щось певного про кампанію. Далеко краще були б зробили всі відділи, щоб були прислали вислід за місяць грудень не дивлячись на те, що кампанія продовжається й в січні.

Однак деякі відділи присилають членство в такому порядку, в якому вони його приєднують.

До цего часу на першому місци стоїть саскатунський відділ, який прислав вже 38 ново-придбаних членів.. Це є добра відповідь петлюрівсько-стрілецьким погромщикам.

Далі частинні звідомлення є з Келґари, Ді Пес, Транскони, Сейнт Кетрінс, Бінфейт, Веґревил...

Загально є відомости про приняття 118 нових членів в семи відділах.

Подаючи це до відома усім відділам, ми радимо прислати повні звідомлення за місяць грудень як справжній місяць кампанії й далі неухильно розвивати кампанію по тій лінії, що її недавно проголошено було в редакційній статті "Укр. Роб. Вістей" і "Фарм. Життю" п. н. "Наші негайні чергові завдання".

Кампанію за членством треба зміцнити. Який відділ нічого не зробив в грудні, він не повинен проспати січня. Хто нічого не робить, той нічого не зробить. Таке йому буде й записано, за це він буде й відповідати перед орґанізацією.

Тому не занедбуйте пролетарського обовязку. Де заряди й комітети не дбають, там членство повинно їх списати. Коли старі заряди "забули" дати звіт за місяць грудень, нові заряди повинні негайно дати звіт за старі заряди. Коли старі заряди занедбали кампанію в грудні — нові заряди повинні подбати про неї в січні.

Ще до кінця січня солідарно всі попрацюймо за новим членством до ТУРФДім!

М. ШАТУЛЬСЬКИЙ, секр. ЦВК ТУРФДім.

ПРИСПІШІТЬ ОРҐАНІЗУВАННЯ КАНАДІЙСЬКОЇ ФАРМЕРСЬКОЇ ЛІҐИ ЄДНОСТИ

Делеґати, які були присутні на одній з чотирох фармерських конференцій, повинні негайно скликати мітінґ фармерів в своїй околиці, пояснити фармерам програму Канадійської Фармерської Ліґи Єдности і заложити відділ, коли вони цего ще не зробили до цего часу. Деякі місцевости повідомили вже Центральний Офіс про заложення відділів Фармерської Ліґи Єдности.

На цих мітінґах треба вписувати членів і вибрати секретарів. Секретар повинен негайно порозумітися з Центральним Офісом в Саскатуні і прислати імена членів відділу. Членські книжки буде видавати Центральний Офіс. Вступаючи до Фармерської Ліґи Єдности кожний член платить одного долара членської вкладки, який іде до Центрального Офісу. Місцеві вкладки можна сколектувати пізніше. Членські книжки коштують 10 ц. одна і вони є добрі на чотири роки. З огляду на брак фондів треба було порахувати маленьку суму за книжки, щоб в такий спосіб покрити кошти друку і оправи.

Ті місцевости, які не посилали на фармерські конференції своїх делеґатів, а бажають заложити в себе відділ Фармерської Ліґи Єдности, повинні віднеститися в цій справі до Центрального Офісу. Всякі потрібні інформації вишлеться їм негайно. Коли це можливо, то поставте потрібні інформації в формі питань, а це дасть спромогу Центральному Офісові дати вам пряму відповідь. Адресу Центрального Офісу найдете на іншому місці часопису.

ЗАПРОШЕНО СРСР ДО ЖЕНЕВИ НА НАРАДИ В КОНФЕРЕНЦІЇ ПРО ПАН-ЕВРОПУ

Підкомітет з восьмох, назначених на першім засіданні Ліґи Націй, яка має розглядати Бріянів плян Пан-Европи, вирішив 17 січня, що на засіданни Ліґи Націй належить запросити Радянський Союз та Туреччину, які не є членами Ліґи Націй. Плян французького міністра закордонних справ Бріяна передбачає федерацію держав Европи, але нема сказано, на яких засадах. Підкомітет вирішив шістьома голосами проти двох запросити негайно обі ці держави, а тимчасом завішено сесії орґанізаційних мітінґів аж до прибуття радянських делегатів. Внесок на запрошення Радянського Союза і Туреччини зробив німецький міністер Курціюс а підтримав його італійський делеґат Діно Ґранді. За запрошенням були: Італія, Німеччина, Франція, Британія, Еспанія і Греція, а проти були Бельгія і Голяндія. Британський делеґат Гендерсон пропонував, щоби запросити всі держави світа.

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА ТРЕТЬОГО РОКУ ПЯТИЛІТКИ

Радянська Україна є складова частина великого СРСР. В непотихній спілці з усіма радянськими республіками, під керівництвом комуністичної партії, Радянська Україна здійснює пляни соціялістичного будівництва. Успішний розвиток соціялізму по цілому СРСР забезпечує зростання кожної соціялістичної республіки зокрема, зростання в ній індустрії, радгоспів, колективів, нової пролетарської культури.

Третя сесія ВУЦВК, яка розглянула контрольні числа та буджет третього року п'ятилітки, надто яскраво проілюструвала те бурхливе зростання, що ним іде Радянська Україна, прямуючи тими шляхами, які визначає ґенеральна лінія комуністичної партії. Україна зростає в країну невиданого індустріяльного розвитку, нової сільсько-господарчої культури, що базується на вищій техніці і колективістичних засадах господарювання, в країну велетенських маштабів розвитку освіти й культури.

В світлі здобутих уже досягнень і тих величезних перспектив, які відкриває третій рік п'ятилітки, особливо яскраво вимальовується той велетенський шлях, що його пройшла Радянська Україна від періоду перебування під ярмом царського кольоніяльного панування через Жовтневу революцію до періоду соціялістичної реконструкції всіх ділянок народнього господарства. Досить сказати, що продукція промисловости тільки за останній рік збільшилась проти попереднього року на 26,5 відсотків; що за цей рік вступило до колгоспів понад 28 відсотків від усього числа бідняцько-середняцьких господарств; що численність пролетаріяту за цей рік зросла майже на 16,4 відсотків; що безробіття ліквідовано, — досить усе це згадати, щоб мати уяву про величезні темпи зростання народнього господарства на Україні, які здійснюються послідовним запровадженням ґенеральної лінії партії і боротьбою з правими і "лівими" опортуністами.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЗРІСТ ІНДУСТРІЯЛЬНОГО ТА СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬОКГО БУДІВНИЦТВА

Та ще яскравіше видно процес зростання з тих контрольних чисел, що їх накреслила III сесія ВУЦВК. Згідно з цими числами продукція промисловости повинна зрости 1931 року на 53 відсотків, а продукція сільського господарства на 17,3 відсотків. У багатьох галузях уже на кінець 1931 року перевиконають завдання п'ятилітки, зокрема по вугіллю це перевиконання становитиме 8,7 відсотків, по залізній руді — 10,9 відсотків. У капітальне будівництво вкладуть 3,338.8 мільйонів замість 1,980,4 мільйонів минулого року, тобто більше на 67,8 відсотків.

Третій рік п'ятилітки буде роком дальшого розгортання великого індустріяльного будівництва на Україні. 14 великих і 57 середніх нових копалень у Донбасі; наближення до кінця будівництва Дніпрельстану, цього енерґетичного велетня, що вже з 1 травня частково даватиме робітничий струм і допомагатиме промисловості, а 1 вересня 1932 року цілковито вже функціонуватиме; будівництво нових металюрґійних та алюмінійового заводів навколо Дніпрельстану; закінчення величезного харківського Тракторбуду; будівництво турбінного заводу в Харкові і Краматорсько-машинобудівного заводу, будівництво Горлівського тукового заводу, — оці об'єкти будівництва досить красномовно характеризують велетенський розмах дальшої індустріялізації України на протязі третього року п'ятилітки.

Слідом за промисловістю йдуть великі темпи зростання сільського господарства. На 1931 рік проектується поширити засівну площу до 30 мільйонів гектарів. Колгоспи повинні будуть охопити 18,8 мільйонів гектарів, радгоспи 2,1 мільйонів гектарів, а індивідуальні господарства — 9,1 мільйонів гектарів. Отже, основна маса виробництва повинна скупчитися в соціялістичному секторі. 1931 рік буде роком суцільної колективізації для переважної більшости районів, а відтак і ліквідації куркульства як кляси. Третій рік накреслює велике зростання машино-тракторних станцій і взагалі всяких технічних засобів, які сприятимуть піднесенню сільсько-господарчого виробництва.

ТРУДЯЩІ ТВОРЯТЬ ПРОЛЕТАРСЬКУ КУЛЬТУРУ

Разом із цим відбуватиметься дальше величезне зростання української освіти й культури. Коли у Вищих Школах і Вищих Технічних Школах вже тепер є 62,000, то на 1 січня 1932 року буде 87,000 студентів; у технікумах замість 127,000 має бути 186,000; у фабзавучах замість 60,000 має бути 102,000; у школах масової профосвіти замість 55,000 — 124,000.

На III сесії ВУЦВК тов. Чубар, характеризуючи величезне розгалуження всіх форм освіти на Україні, зазначив, що з 30 мільйонів населення майже 15 мільйонів або половина населення вчиться в тих чи тих навчальних закладах. Це досить яскраво характеризує процес культурної революції на Україні. Мільйонні маси вчаться чи то в довготермінових, чи в короткотермінових школах, чи на курсах, набувають фахової й загальної освіти, поширюють свій світогляд, озброюючись потрібною культурною зброєю для завдань соціялістичного будівництва.

Цей мільйонний культурний рух дає кольосальний ефект у зростанні української культури і в розвитку спеціяльно нового, пролетарського змісту цієї культури. Третій рік п'ятилітки відкриває нові перспективи щодо культурного розвитку України.

Зростання шкіл, ВИШ'ів і ВТШ; зростання преси, книжки; зростання нових і нових культурних та мистецьких закладів, а, головне, участь в усьому цьому процесі нових мільйонів; скерування всього процесу культурного будівництва в напрямі реконструктивних завдань, — все це підносить українську культуру на найвищий щабель.

А ЩО МАЮТЬ ТРУДЯЩІ ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ ПІД ПОЛЬЩЕЮ?

Отак виглядають процеси розвитку Радянської України. Як же після цього справді не обурюватися польській і західньо-українській буржуазії. Надто вже великий контраст становить Радянська Україна до тих українських земель, які польська й українська буржуазія всіма силами зберігають під ярмом фашістської диктатури. Адже ж західньо-українські робітники й селяни, які зазнають дедалі лютішого економічного визиску, щораз гіршого національного гніту, чимраз більшого політичного терору; які терплять гніт польського поміщика й осадника, польського й українського фабриканта, українського куркуля й попа; які позбавлені змоги мати свою школу й культуру взагалі, надто пильно стежать за величезними процесами, які відбуваються в братній для них Радянській Україні. Що більше успіхів робить соціялістична Україна, то з більшим темпом польська й західньо-українська буржуазія готується до війни проти Радянської України. Але ж, з другого боку, зростання соціялістичної України збільшує революційні сили Західної України, які борються проти фашістської диктатури, проти готування від Польщі збройного нападу на СРСР, борються за пролетарську революцію в Польщі, за визволення й приєднання Західної України до Радянської України.

Великі пляни нового зростання Радянської України в період 3-го року п'ятилітки змобілізують робітників і селян України, щоб виконати її перевиконати ці пляни, а водночас зміцнити обороноспроможність країни, підготувати відсіч інтервентам, які все чекають нагоди, щоб збройною рукою зірвати великий соціялістичний наступ. Великі пляни нового зростання соціялістичної України разом із цим будуть стимулом революціонізування західньо-українських робітників і селян, що з новою силою боротимуться проти всіх ворогів Радянського Союзу і Радянської України.

РІЖНІ ВІСТИ

КОЛИ ПАНИ ДУМАЮТЬ РОЗЗБРОЇТИСЯ.

В Женеві, Швайцарія, зачалася сесія Ліґи Націй, на якій обговорюватимуть головно оскарження Польщі Німеччиною за її знущання над німцями в Польщі підчас останніх польських виборів. Оскарження є поперте численними доказами польського насильства над національними меншинами в Польщі. Польщу оборонятиме міністер Залєвскі. Другою річею буде встановлення речинцю, коли має зїхатися світова конференція розоружения. Вже підготовляють заздалегідь публичну опінію, що цю конференцію не скличуть скорше, як на весні 1932 року. А до того часу може багато статися, що не треба буде цю конференцію скликувати.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ ТРИМАЮТЬСЯ ДОБРЕ.

Вістка з 16 січня з Ганкова через Лондон говорить, що китайські комуністи обстрілювали більшими гарматами чужинецькі кораблі на ріці Янце. В інших частях Китаю відбуваються завзяті бої червоної китайської армії з націоналістичними військами висланимь з Нанкіну. Чан Кай Ші, який так вихвалювався, що розібє комуністів за кілька тижнів признає сам, що це не така легка справа. Червоні китайські армії це ніхто інший тільки біднота китайська: бідні селяни і робітники-кулі, яких чужа і своя буржуазія в страшний спосіб визискує.

КАПІТАЛІСТИЧНА КВАША.

Тому, що тон вугілля коштує $16.50, а пшениця продається по $9 за тон, фармері в деяких місцевостях Канади, де немає ліса, палять пшеницею в огрівачах. В тім самім часі канадійські майнері голодують, бо не мають хліба. Гарна капіталістична господарка!

UKRAINISCHE FREIE UNIVERSITÄT

FARMER'S LIFE

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year $2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

часопис для українського фармерства в Канаді — виходить кожної середи.
Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Українськім Робітничім Домі, на розі вулиць Причард і МекҐреґор, у Вінніпеґу, Ман.

Передплата на рік $2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЛЄНІН І ЙОГО НАУКА -- ЛЄНІНІЗМ

21 січня 1924 року не стало Володимира Ілліча Улянова, знаного в історії під іменем НИКОЛАЙ ЛЄНІН. Того дня він помер, переживши неповна 52 роки життя. Він роджений 10 квітня 1870 року — саме в часі французько- пруської війни. Батько Леніна походив з селянського роду і був директором народніх шкіл. Молодий Володимир вчився дуже добре і ще в гімназії зачав писати наукові твори. Йому вже тоді пророковано велике майбутнє.

ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ ЛЄНІН

На дорогу клясової боротьби штовхнув його царський уряд, який казав повісити на шибениці його старшого брата Олександра за це, що був членом студентського кружка, якого члени виконали невдалий замах на царя Александра III. Смерть любого брата зробила величезне враження на ум молодого Володимира і від тоді він став завзятим противником ВСЯКОГО НАСИЛЬСТВА. Але він і зрозумів вскорі, що просьбами ані побожними бажаннями насильства не усунеш, тільки треба усунути всі причини, які викликують насильство, це є несправедливий лад, що робить одних панами, а других рабами. Боротьбі за усунення цього несправедливого суспільного ладу Ленін присвятив ціле своє життя.

Українська патріотична братія каляла своїми підлими блазенськими устами нераз імя великого Леніна. Ще й нині деякі українські учителі та попи "переїдуться" по нему, називаючи його поганими словами -- одні з скаженілої злоби, а другі прямо з незнайства, бо вони ніколи і нічого про цего великого чоловіка не читали, а головно не читали його творів, його думок, поук і пояснень та порад працюючій клясі.

Найбільш непримиримий ворог Леніна і його науки, найзавзятіший твердолобий британський консерватист, Винстон Чорчил, написав в своїй книжці The Aftermath про Леніна і признав, що Ленін був "дійсно великий і ґеніяльний чоловік", тільки що його ґеніяльний ум "відзеркалився крізь червону призму", однак українська патріотична братія відмовляє Ленінові великости. Та за це трудящі цілого світа любили Леніна за життя і шанують та поважають його імя по його смерти.

Чому Ленін був дійсно великим чоловіком?

Працююча кляса мала і перед тим великих людий, — мала мало, це правда, але мала. Одним з них був Карло Маркс, який "пережував всю фільозофію", тоб то провірив її і скристалізував на новий правдивий лад. Іменно він сказав, що всьо, що звемо добробут, культура, мистецтво і т. д. — це є надбання при помочі праці трудового народу і всьо це виросло на підставі відносин виробництва, а за цим, що всяке присвоювання собі того надбання будь-якою групою чи клясою людий є несправедливе і мусить бути усунене. В наслідок цього всякі нерівности матеріяльні і спричинені ними нерівности політично-суспільні та умові не є "волею неба", як дехто вмовляє, а волею людий самих і люди можуть це довільно змінити.

Цю науку Маркса Ленін вивчив якнайглибше і доповнив та виробив пляни, як пристосувати її до щоденного життя. Здоровий розум каже, що так було, так є і так повинно бути, але це є тільки умове розуміння, або теорія. Однак вміти пристосувати теорію до життя, це вимагає дійсно ґеніяльности. Ленін це зробив. Перевів теоретичні науки Маркса в щоденне життя! Дав їм життєву форму!

Як Ленін це зробив?

Ленін бачив, що робітнича кляса мусить мати якогось провідника, як мають його визискувачі — це є політичну партію працюючого народа. Тому Ленін вишколив і зорґанізував більшовицьку або нинішню комуністичну партію, яка є не тільки політичною партією трудящих цілого нинішнього Радянського Союза, але провідником і передовою сторожею-аванґардом всіх трудящих; промислових робітників та всіх бідних селян-фармерів і всіх поневолених великими капіталістичними державами кольоніяльних народів! В цім є найбільша заслуга Леніна!

Тій політичній партії працюючих Ленін лишив свій заповіт — цілу свою науку, яку й звемо ленінізмом. В ній він вияснив всі теоретичні точки Маркса, показав, як переводити їх в життя та як будувати суспільство на новий лад. Люди, які вивчають писання Леніна, говорять, що **нема одного питання, яке доторкається життя людини, на яке Ленін не дав би ясної і чіткої відповіди!** Нема одної точки, яку він не обговорив би та не порушив би! І національні меншости, і відношення до селянства, і господарський плян відбудови та РОЗБУДОВИ — словом всьо було ним заздалегідь передбачене і вияснене. В цім міститься велич його ума!

Капіталістичні країни висилають часто своїх вчених до Радянського Союза і ці, повернувши до себе домів, пишуть, що це, що зараз діється в Радянськім Союзі на полі розбудови народнього господарства, це є "друга програма" комуністичної партії в Союзі. Тимчасом, читаємо в радянських часописах, що Ленін ще перед десять роками начеркнув цю програму і сказав, що партійна програма "мусить доповнитися другою програмою партії" тоб то "пляном робіт щодо поновлення всього народнього господарства та доведення його до сучасної техніки". Значить, Ленін вмів передбачати і плянувати, як ніхто з його сучасників і як ніде в історії ніякий другий вчений не вмів. Адже і буржуазія має вчених, але вони куди позаду лишилися!

Працююча кляса не робить своїх великих людий богами так, як пануюча буржуазна кляса. Трудящі цілого світу почитають память Леніна тим, що ЙДУТЬ ВКАЗАНОЮ НИМ ДОРОГОЮ! А дорога ця проста і в словах Леніна є: "Ми — супротивники національної ворожнечі, національного розбрату, національної відокремленности. Ми — міжнародники, інтернаціоналісти, Ми прагнемо до тісного обеднання робітників та селян всіх націй світу в єдину всесвітню радянську республіку".

Вмістно сказав український радянський письменник Сосюра про смерть Леніна і про полишену ним для трудящих науку, ЛЕНІНІЗМ, в віршу "Ленін з нами":

У жалобі никнуть прапори
І гудки ридають до тривоги.
Та в могутнім полі трактори
Нам зорять незнані перелоги.
На хвилину голови в журбі...
Ленін, Ленін, ти назавжди з нами,
Ти єднаєш села голубі
З золотими буйними містами!

ПРО КОГО ПОВИННА ЗНАТИ МОЛОДЬ БІДНИХ ФАРМЕРІВ

Не тільки робітнича молодь по містах, але і молодь бідних фармерів в Канаді, повинна знати про тих людий, які в обороні молоді поклали своє життя. Такими людьми були Карло Лібкнехт і Роза Люксембурґ.

К. Лібкнехт був одинокий із німецьких соціял - демократів, який протестував проти висилання робітничої та фармерської (селянської) молоді Німеччини на війну в 1914—18 роках. Він один мав відвагу виступити в німецькім парляменті (райхстаґу) проти війни. Він написав і видав окрему книжечку, в якій боронив молодь і її права і за це дістав від кайзерівського уряду Німеччини півтора року вязниці.

Карло Лібкнехт

Він вже в 1916 році промовляв на публичнім мітінгу в Берліні проти війни і говорив, що війна повинна пропасти з лиця землі, і що тільки молодь сама може її усунути, виповівши війну війні.

Коли ж втомлений війною німецький трудовий народ повстав проти кайзера і його юнкрів в 1918, Лібкнехт, хоч як перетяжений працею між робітництвом, знаходив часу досить, щоби орґанізувати молодь. Він зачав підготовляти обеднану в товариство "Спартак" німецьку молодь до скинення влади панів і в початках 1919 року довів своїх спартаківців проти німецьких панів. Але німецька буржуазія знайшла собі нікчемних помічників в соціял-демократичних провідниках, які наймили убійників і казали вбити Лібкнехта і Розу Люксембурґ, які проводили "спартаківцями".

Провідники німецької соціял-демократії Шайдеман, Носке, Еберт і інші порозумілися і поєдналися з Ґінденбурґом та іншими ґенералами і юнкрами і втопили повстання "спартаків" в крові, замордувавши вперед в підлий спосіб провідників Лібкнехта і Люксембурґ. Тоді на вулицях Берліна, Гамбурґа і інших німецьких міст було вбито тисячі робітничої молоді, геройських спартаківців.

Чи нині немає таких же самих зрадників між соціял-демократією? Чи в Західній Україні не обеднaлися українські соціял-демократи ріжних кольорів з польською шляхтою та польським фашизмом? Чи не вказували на тих селян і робітників, які не хотіли йти на їхнім шнурку і в цей спосіб віддавали їх в руки кровавих катів-уланів із карних загонів? Чи не помагають вони нині підготовляти війну і напад на селян і робітників Рад. Союза.

Роза Люксембурґ

Чи немає й в Канаді досить таких зрадників молоді робітничої кляси, які орґанізують тут "Січи", "Луги", "Бойскавти" і інші орґанізації на це, що як вибухне війна, щоби з членів тих товариств і орґанізацій буржуазія мала вірних оборонців визиску? Чи не готовлять ці зрадники і запроданці нове гарматне мясо на війну?

Робітничо-фармерська молодіж мусить вчитися пізнавати тих фарбованих лисів, тих вовків в овечих шкурах, що підмазуються і підкрадаються до неї, щоби відтак віддати її на гарматне мясо буржуям.

Головно по фармах молодіж мусить усвідомити собі, що через зріст господарської кризи в всіх капіталістичних країнах панам капіталістам не позістає нічого іншого, тільки викликати нову різню між працюючими і так відвернути цим увагу бідаків від великого визиску і нужди.

Робітничо - фармерська молодь повинна ставати в ряди тої партії, яку попирали оборонці молодіжи Лібкнехт і Роза Люксембурґ, ці щирі працівники над піднесенням молодіжи та визволенням її з під капіталістичного визиску. Обоє вони одні з перших вступили в ряди більшовицької партії, яка нині є відома по цілім світі, як комуністична партія, показуючи дорогу, на яку повинна станути вся робітничо-фармерська молодь.

На приказ соціял-демократичних членів німецького уряду наємні убійники вбили Лібкнехта і Люксембурґ в дні 15 січня 1919 року і тіла їх вкинули в канал, щоби затерти за собою сліди свого огидного злочину.

Трудова молодь Німеччини відімстить в слушний час німецьким соціял - зрадникам смерть своїх найкращих провідників і друзів, а покищо сини і дочки трудового народу в цілім світі, де тільки є клясова боротьба, святкують память цих людий концерт-мітінгами і стараються йти шляхом, який ці дві постаті намітили. Шлях цей є: освідомлювання трудової молоді та орґанізація її в Комуністичну Лігу Молоді (Комсомол).

Сини і дочки бідних і задовжених фармерів в преріях повинні орґанізуватися в Секцію Молоді Канадійської Фармерської Ліґи Єдности, щоби під проводом КЛМ боротися враз з своїми родичами, що орґанізуються в КФЛЄ і під проводом КПК боряться за краще життя для всіх працюючих!

ДОСЯГНЕННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Після звітів одержаних з ріжних фабрик і заводів Радянського Союза трудящі маси Союза виконали вже дуже багато за перші два роки свого пятирічного пляну розбудови, про який зараз говорять, щоби закінчити його конечно за чотири роки. Ціле народне господарство перевищило вже в 5% начеркнений плян на ці два роки. Промислове вирібництво перевищує в більше чим два рази довоєнний стан.

Спіраючися на розвиток промисловости сильно розвиваєтьcя рільництво. Врожай зерна досягнув поверх 84 мільйонів тон в порівнанні до поверх 71 мільйонів тон в попереднім році. Бавовни зібрано більше, чим в півтора рази начеркненого пляну. Скількість цукрових буряків піднеслася в два з половиною разів!

Безробіття зліквідовано цілком. Навпаки, не стає робітника і тому прийдеться приняти около 2 мільйони жінок до праці протягом найблищих 2 років!

В Радянському Союзі немає цілком ніякого безробіття. Навпаки он на днях виїзджає до СРСР около 150 залізничників зі Злучених Держав, бо не стає робітників. Не тільки фахових робітників брак, але вже не можна дістати і звичайних. Нема їх і на селі, бо всі заняті в колективних господарствах, артілях та комунах. Ці громадські обеднання рільництва не тільки думають про громадську обрібку землі, але про перерібку сировини. Тому багато колективних і державних господарств будує зараз більші фабрики до перерібки всякої сировини так, щоб мати заняття для всіх членів не тільки літом, але й зимою.

Розмір колективізації.

Усуспільнення виробництва в рільництві огорнуло вже понад 6 мільйонів селянських малих господарств. Це є понад 24% всього дрібного селянства. Іншими словами одна четвертина всіх селян вже не обробляють своїх малих клаптиків окремішно примітивним способом, але громадно модерним машиновим способом. В деяких зернових районах половина всіх селянських господарств вже є сколективізована. Плян був сколективізувати одну четвертину всіх селянських господарств за пять років, а це сталося за два роки!

В колективах є вже 20,000,000 населення — два рази більше, як населення цілої Канади! (а наші закукурічені патріоти все ще пишуть, що "селяне бунтуються", "тікають з колективів" і т. п. бздурства).

Англійський журнал "Контрі Гайд" з січня пише таке: "Творяться фарми, як наприклад, фарма "Ґіґант" на Кубані, яка має 420,000 акрів, з яких поверх 300,000 було вже під управою в 1930 році. На цій фармі було 17,000 робітників з жінками і дітьми. Ціле місто! На ній є 220 тракторів і 230 комбінарок. Останнього літа на цій фармі випродукувано 3,800,000 бушлів збіжжя! А таких фармів є багато вже. Це є державні фарми, які повстали на степах, що на них ще ніхто ніколи не орав ані не мешкав. Вони мають 17 мільйонів акрів разом!"

Скотоводство на велику скалю.

"Контрі Ґайд" пише далі, що велике досягнення є в скотоводстві. І так, наприклад, "Скотовод", тоб то трест для скотоводства, має пляни на 3 мільйони голов худоби і 25 мільйонів акрів землі для неї. Трести: "Свиновод" має пляни на розмноження до 300,000 свиней чистої породи на бейкен; "Овцевод" плянує розвести около 2 до 3 мільйони овець на 10,000,000 акрах, не говорячи про дріб всякого рода. Коли на цілу Канаду припадає 57 мільйонів акрів під засіви, то в Радянськім Союзі на самого живого скота плянують віддати 65 мільйонів акрів!

Про технічні рослини, як лен, коноплі, бавовняк, соя, цукрові буряки і так далі, нема що й говорити.

Все добре розраховано.

В Канаді, Злучених Державах та інших буржуазних країнах рільництво є оставлене само собі; не плянове і не пляноване. Кожний фармер чи селянин борсається самотужки з лихом і бідою. В него нема засобів і спромоги поступити вперед. Навіть багатші фармері попадають в довги, бо промисловість фабрична, будучи в руках приватних капіталістів та для їхнього зиску, не дбає про рільництво, тільки про визиск. А в Радянському Союзі всьо є пляноване тепер. Стільки зерна і такого; стільки скота і такого; стільки технічних рослин і таких та по таким то районам, в яких вони найкраще вдаються. Бавовна на ***найдальшім полудні, збіжжя на степу, технічні рослини***, де для них є відповідна і пригожа земля; скотоводство в околицях, де воно найпоплатніше і т. д. Прямо кожний крок плянований і не зужитий на марне.

А як в нас? шкода й балакати. Каже кореспондент буржуазної преси: "Модерн айдіас оф продукшен вил бі аплайд тру стейт енфорсмент ту ен еґріколчер, дат ис орґанайзд фор продукшен фром тап ту ботом енд фром ван горайзон ту ді одер. Лет но ван ондерестімейт гват де резолт мей бі". Або по нашому "державою застосується модерні думки продукції до рільництва, яке є орґанізоване для продукції від гори до долу і від одної ділянки до другої. Хай ніхто не недоцінює, який з цього може бути наслідок".

Брехня правди не закрие.

Наші "рідні" патріоти засліплені вже так далеко, що нічого більше не бачать, тільки це, що Риґа виригає або Букарешт виплює і виписують, що "селяне голодують". Кореспондент буржуазної преси, як це читаємо в сказанім "Контрі Гайді" з 1 січня, говорить, що "речник колективу заявив йому, що зараз всі мають більше і ліпшої поживи, як мали за царату, більше одежі і обуви, як мають поодинокі селяни".

Але пусте; хай патріотичні рипиції риплять і скавулять. Радянський Союз певне через це не здержить будувати далі своє господарство, а ці фармері, які дають себе ще задурювати патріотичним безличникам, побачать вже скоро сами, що помимо запевнювання", що в ній є повно "добробуту", — для них того добробуту немає. Навпаки, що в Канаді є біда і нужда, бо на 250 тисяч фармерів в преріях 150 тисяч вже потребує негайної допомоги — так задовжені і збанкротовані!

Два світи й два ряди історичних фактів, що їх поставило само життя перед працюючими!

В країні соціялістичного будівництва:

ЕКОНОМІЧНИЙ ПІДЙОМ І ВЕЛИКИЙ ЗРІСТ ПРОДУКЦІЇ У ВСІХ ГАЛУЗЯХ НАРОДНЬОГО ГОСПОДАРСТВА. — ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЗРІСТ КОЛЄКТИВІЗАЦІЇ РІЛЬНИЦТВА ТА ЛІКВІДАЦІЯ КУРКУЛЬСТВА, ЯК КЛЯСИ. — ПОЛІПШЕННЯ МАТЕРІЯЛЬНОГО СТАНУ ТРУДЯЩИХ. ЗБІЛЬШЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТНІ, СІМ-ГОДИННИЙ ДЕНЬ І ПЯТИДЕННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ. — ПОВНА ЛІКВІДАЦІЯ БЕЗРОБІТТЯ. — ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДАТНОСТИ ПРАЦІ. — ПРАЦЯ СТАЄ ДІЛОМ ЧЕСТИ, ДІЛОМ СЛАВИ І ГЕРОЙСТВА.

ЗМІЦНЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО СТАНУ РАДЯНСЬКОЇ КРАЇНИ Й ЗЛУЧЕННЯ МІЛЬЙОНОВИХ МАС РОБІТНИЧОЇ КЛЯСИ ДОВКОЛА РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ Й ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ЩО МІЦНО СТОЇТЬ НА ЛЕНІНСЬКІМ ШЛЯХУ, ПОБОРЮЮЧИ ПРАВИХ І "ЛІВИХ" ОПОРТУНІСТІВ. — ЗМІЦНЕННЯ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОГО БРАТЕРСТВА, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МИРУ МІЖ ВСІМА НАРОДАМИ, ЗГУРТУВАННЯ МІЛЬЙОНОВИХ МАС ВСІХ НАРОДІВ СРСР ДОВКОЛА РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ. — ПЕРЕВИКОНАННЯ ПЛЯНУ ПЯТИЛІТКИ. — ВИКРИТТЯ Й РОЗТОРОЩЕННЯ ЗЛОЧИННИХ ПЛЯНІВ МІЖНАРОДНІХ ІМПЕРІЯЛІСТИЧНИХ ХИЖАКІВ.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ВСТУПИВ В ПЕРІОД СОЦІЯЛІЗМУ

В країнах капіталістичного визиску:

ЗАГАЛЬНА ЕКОНОМІЧНА КРІЗА. — СТАЛЕ ПОГЛИБЛЕННЯ ЦЕЇ КРІЗИ У ВСІХ ПРОМИСЛОВИХ І РІЛЬНИЧИХ КРАЇНАХ. — В БАГАТЬОХ КРАЇНАХ ЦЯ ЕКОНОМІЧНА КРІЗА ПЕРЕРОСТАЄ В ПОЛІТИЧНУ. — 30 МІЛЬЙОНІВ БЕЗРОБІТНИХ, СЕРЕД ЯКИХ ПАНУЄ НУЖДА Й ГОЛОД. — ГОСТРИЙ УПАДОК ПРОДУКЦІЇ ЯК В ПРОМИСЛОВОСТИ, ТАК І В СІЛЬСЬКІМ ГОСПОДАРСТВІ. — КАПІТАЛІСТИЧНА РАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ЩОРАЗ ГІРШЕ ГНІТИТЬ ПРОЛЄТАРІЯТ І ТРУДЯЩИХ РІЛЬНИЦТВА. — ЗНИЖЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТНІ, ПОГІРШЕННЯ ЖИТТЄВОГО УРІВНЯ, СТРАЙКИ.

ЗАГОСТРЕННЯ УСІХ ВНУТРІШНІХ ПРОТИВЕНСТВ, ЖОРСТОКА БОРОТЬБА ЗА РИНКИ Й СКАЖЕНІ ПЕРЕГОНИ ВОЄННОГО ЗБРОЄННЯ. — КЛЯСА ПРОТИ КЛЯСИ! — НАРОСТАННЯ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ В КРАЇНАХ КАПІТАЛУ! — ЩОРАЗ БІЛЬШЕ УГНЕТЕННЯ НАРОДІВ КОЛЬОНІЯЛЬНИХ І ПІВКОЛЬОНІЯЛЬНИХ КРАЇН. — ЗРІСТ НАЦІОНАЛЬНО ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ В КОЛЬОНІЯЛЬНИХ І ПІВКОЛЬОНІЯЛЬНИХ КРАЇНАХ, ЯКИЙ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ В НАЦІОНАЛЬНУ ВІЙНУ. — РОЗГУБЛЕНІСТЬ КЕРІВНИХ ЗГРАЙ КАПІТАЛІЗМУ Й ЇХНІХ СОЦІЯЛ-ФАШІСТСЬКИХ АГЕНТІВ ТА ПЕРСПЕКТИВА ДАЛЬШОГО ПОГІРШЕННЯ ЦЕГО СТАНУ.

КАПІТАЛІЗМ Є В ПЕРІОДІ ЗАГНИВАННЯ Й НЕМИНУЧОЇ ЗАГИБЕЛІ!

ГЕНЕРАЛЬНА ЛІНІЯ ЦК ЛЕНІНСЬКОЇ ВСЕСОЮЗНОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

З ПОСТАНОВИ ПЛЕНУМУ ЦК Й ЦКК ВКП(б).

"Наша країна, де соціялістичний сектор заняв абсолютно переважаючу ролю в народньому господарстві, вступила в період розгорнутого соціялістичного наступу, в період соціялізму. Наступний 1931 рік буде роком нових досягнень, нових найбільших успіхів соціялізму в його боротьбі з капіталізмом.

Виконання пляну в галузі колективізації дасть абсолютну перевагу соціялістичних елементів над осібняцькою галузею в селі, закріпить злуку робітничої кляси з трудящими масами селянства й завершить будову фундаменту соціялістичної економіки СРСР. Це буде побіда всесвітньо-історичного значіння".

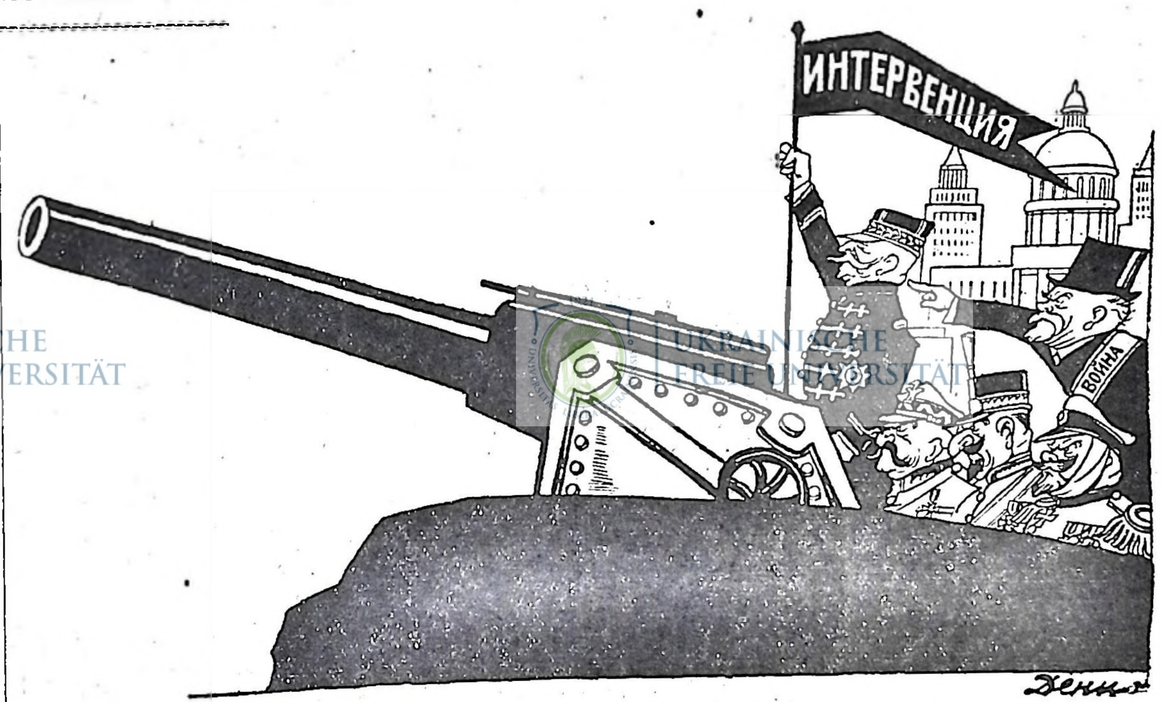

ГЕНЕРАЛЬСЬКА ЛІНІЯ ШТАБУ МІЖНАРОДНІХ ІМПЕРІЯЛІСТИЧНИХ ХИЖАКІВ.

ЗА КЛИЧЕМ ЛЕНІНА: ДОГНАТИ Й ПЕРЕГНАТИ ПЕРЕДОВІ КРАЇНИ

"Війна неумолима, — писав Ленін ще в 1917 році, — вона ставить питання з безмилосердною різкістю: або загинути, або догнати передові країни і перегнати їх також економічно. Це можливо, бо перед нами лежить досвід більшого числа передових країн, готові наслідки техніки й культури. Нам дає моральну підтримку зростаючий протест проти війни в Европі, атмосфера наростаючої всесвітньої робітничої революції... Загинути, або повною силою пари стреміти вперед. Так поставила питання історія".

Йдучи за кличем Леніна, СРСР перегнав капіталістичні країни в соціяльно-політичнім відношенні. Радянська система господарства поступовіша за капіталістичну: вона володіє величезними переважаючими чинниками в порівнанні до системи капіталістичної. І хоч в урівні індустріяльного розвитку радянська країна ще не дігнала передових капіталістичних країн, то, ставлячи своїм завданням догнати й перегнати їх в найблизшому періоді, за останні два роки пятилітки значно наблизилася країна Рад до цего клича.

Вже хід двох років пятилітки заставив переглянути й змінити перші цифри, що їх було визначено. Коли напочатку визначено було видобуття вугілля на кінець пятилітки довести до 75 мільйонів тон, то тепер цю цифру побільшено до 130 мільйонів тон.

Зрештою ми вже цифри про зріст радянської промисловости подавали в минулому.

Тепер вистарчить сказати, що промисловість, яка виробляє засоби продукції, збільшила свою продукцію в минулому році на 40 відсотків. Продукція машинобудівництва виросла в 1928—29 році на 34 відсотків, а в 1929—30 році на 58 відсотків.

А одночасно в капіталістичних країнах в останніх роках виробництво гостро зменшилося. Коли, скажемо, продукція державної промисловости в СРСР загально зросла до 1 жовтня за 1929—30 рік на 25 відсотків, то в Злучених Державах продукція в листопаді 1930 року була на 30 відсотків нища, як в липні 1929 року. В Німеччині продукція промисловости в жовтні 1930 року була 26 відсотків нища від червня 1929 року. В Англії, на основі звіту міністерства, продукція промисловасти у вересні 1930 року була на 20 відсотків нища від вересня 1929 р.

А надто виробництво сталі й чавуну за минулий рік зросло в СРСР, а понизилося в Злучених Державах, Німеччині й Англії. Продукція чавуну в СРСР за минулий рік до 1 жовтня зросла на 23,7 відсотків, а в квартал від 1 жовтня до нового року сягнула контрольних цифр — 515 тисяч тон на місяць; продукція сталі виросла в тому самому часі на 17,7 відсотків і до 601 тисячі тон місячно в останнім кварталі.

В Злучених Державах продукція сталі в листопаді 1930 року було нища на 57 відсотків, як в липні 1929 року. В Німеччині листопадова продукція чавуну впала до 637 тисяч тон, або на 42 відсотки нище, як в листопаді 1929 року, а продукція сталі впала до 738 тисяч тон, або на 43 відсотків нище.

В Англії продукція чавуну виносила в листопаді 1930 року 384 тисячі тон, а продукція сталі 434 тисячі тон, тобто перша зменшилася на 40 відсотків, а друга на 47 відсотків в порівнанні до листопада 1929.

Отже в останньому кварталі 1930 року СРСР своєю продукцією сталі перегнав Англію і стояв незначно нище від Німеччини.

Коли взяти під увагу, що продукція в СРСР зростає, а капіталістичні країни гниють в економічній кризі, коли далі взяти визначені цифри продукції в СРСР на третій рік пятилітки, то в 1931 році СРСР пережене Англію й Францію її то їхнє виробництво в передкризових роках і наближиться до виробництва Німеччини в передкризовому році.

Виконання пятилітки СРСР — це випередження нею по урівні продукції усіх передових капіталістичних країн за винятком Злучених Держав.

Ось чому капіталістичні держави так завзято інтригують проти СРСР, так горячково готуються до війни проти него.

Працюючі усього світа повинні нині, в семі роковини смерти Леніна дружно сказати капіталістичним хижакам: **Геть руки від СРСР!** *Волинець.*

Після донесень віденської преси румунська рада міністрів вкоротила бюджет на два з половиною мільярда леїв, але коштом інших міністерств, однак міністерство війни лишається з такими видатками, які воно пропонувало. Кромі цего під позором всяких інших видатків для інших міністерств визначується багато гроша на воєнні цілі та затверджується радою міністрів. Це вказує, що пляни приготування до війни не устають.

Числа дальших перемог на фронті соціялістичного будівництва СРСР

Підсумки роботи радянської промисловости за минулий господарський рік дають картину її невпинного зростання, виявляють величезні успіхи в індустріялізації країни. Другий рік п'ятилітки ще раз наочно демонструє всю правдивість генеральної лінії партії, всю реальність намічених темпів соціялістичного будівництва.

У 1929—30 році загальна продукція промисловости СРСР перевищила більше ніж удвоє довоєнний рівень. Тоді як за пляном у перші два роки п'ятилітки промисловість повинна була дати продукції на 29,3 мільярди карбованців, фактично дала в незмінених цінах 30,5 мільярдів карбованців. За минулий рік плян перевиконано на 5 відсотків, (замість 20 відсотків, наміченого збільшення проти попереднього року збільшення продукції становить 25 відсотків). Особливо важить зростання важкої промисловости, яка за два роки дала продукції на 13,8 мільярдів карбованців проти намічених 12,5 мільярдів (перевищення пляну на 10,4 відсотків). Перевищено плян і в ділянці транспорту, вантажообіг якого в минулому році становив 225 мільйонів тон — більше на 25 відсотків проти числа наміченого для другого року пятилітки.

Бурхливе зростання промисловости, спричинюючи дальші корінні соціяльно-економічні зміни в країні на користь соціялізмові, водночас дало змогу збільшувати матеріяльно-культурний рівень робітничої кляси і трудящих взагалі. За два роки заробітну платню збільшено на 12 відсотків. На 7-годинний робочий день переведено 45,5 відсотків, а на безперервний тиждень — 67 відсотків від усього числа промислових робітників. В наслідок розвитку промисловости вже тепер ліквідовано безробіття в СРСР, тоді як за п'ятилітнім пляном передбачалося, що на кінець п'ятилітки ще залишиться 400,000 безробітних.

Успіхи перших двох років п'ятилітки дозволяють намітити для наступного року такі темпи, що забезпечать цілковите виконання п'ятилітнього пляну великих робіт за 4 роки. Досягнення остаточно розбили капітулянтські "теорії" й настановлення правих і "лівих" опортуністів. Реальність п'ятилітки безперечна вже й для капіталістичного світу, який з особі своїх найвидатніших політиків і економістів змушений визнати, що п'ятилітка та її виконання це не більшовицька фантазія, а справжня дійсність, яка загрожує самим підвалинам гнилого капіталістичного суспільства. Недарма бо стільки провокаційного галасу про радянський "домпінг" зчинила капіталістична преса. Недаром бо капіталістичні уряди та їхні генеральні штаби з допомогою своєї соціял-фашистської челяді так шалено закінчують готування до інтервенції.

Контрольні числа розвитку промисловости на 1931 рік, які затвердив останній пленум ЦК і ЦКК ВКП(б), це програма ще швидших темпів індустріялізації. Постанови пленуму — це конкретизація ухвал XVI з'їзду партії про дальшу соціялістичну індустріялізацію СРСР. Реалізація цих постанов завдасть нового знищуючого удару капіталістичним елементам країни, прискорить розвал капіталізму, спричинить ще могутніше зростання соціялізму, дальше зміцнення обороноспроможности СРСР, дальше піднесення матеріяльного й культурного рівня трудящих країни Рад.

Головне завдання трудящих СРСР в наступному році — **забезпечити дальший ще міцніший розвиток важкої індустрії**, "як основної бази соціялістичного будівництва" (з постанови XVI з'їзду партії). Наступний рік повинен дати 8,5 мільйонів тон чавуну і 81 мільйони тон вугілля. **Гуртова продукція всієї промисловости має зрости на 45 відсотків** (минулого року вона зросла на 25 відсотків). Це означає, що в третьому році п'ятилітки виконано буде п'ятилітній плян розвитку промисловости загалом на 79 відсотків, а в ділянці важкої промисловости — на 98 відсотків. Це потребує великих капіталовкладень у промисловість для нового прискорення будівництва нових фабрик і заводів, електрофікації та раціоналізації підприємств. Капіталовкладення визначено сумою 7 мільярдів 740 мільйонів карбованців проти 3 мільярдів карбованців у минулому році. Контрольні числа намічають також підсилений розвиток легкої індустрії, надто тих її галузів, що безпосередньо пов'язані з постачанням робітництву.

Підсилені темпи індустріялізації є передумова дальшого піднесення матеріяльного та культурного рівня трудящих. Наступного року на радянських фабриках, заводах і будівництвах працюватиме разом із службовцями 16 мільйонів робітників проти 14 мільйонів у минулому році. Контрольні числа намічають збільшити заробітну платню для промислових робітників на 6 відсотків, а робітникам залізничого транспорту на 8 відсотків. Фонд соціяльної асекурації визначено в 2 мільярди 133 мільйонів карбованців проти 1 мільярда 600 мільйонів карбованців минулого року. Фонд побуту збільшується до 285 мільйонів карбованців проти 125 мільйонів карбованців 1930 року.

На 7-годинний робочий день мають бути переведені всі залізничники та не менше як 92 відсотків робітників у промисловості Вищої Ради Народного Господарства. На п'ятиденний тиждень мають перевести всіх робітників промисловости, що її об'єднує ВРНГ. На житлове будівництво асигновують 1 мільярд 100 мільйонів карбованців проти 582,5 мільйонів карбованців минулого року. Загальний фонд на культурні та соціяльно-побутові потреби становитиме 6 мільярдів 500 мільйонів карбованців проти 5 мільярдів карбованців минулого року.

Успіхи, здобуті в другому році п'ятилітки — є наслідок неухильного запровадження генеральної лінії партії в нещадній боротьбі проти правого опортунізму, як головної небезпеки, "лівацького" ухилу та примиренства, є наслідок нечуваного виробничого ентузіязму робітництва.

Це бачуть вже капіталісти цілого світа та їхні уряди, це бачить їхній міжнародній політичний Центральний Виконавчий Комітет — Лига Націй й тому то вона порушує вже справу бльокади Радянського Союзу, що по суті є ні що інше, як перший крок до збройної інтервенції.

Робітництво й бідне селянство цілого світа повинні стати в обороні першої пролетарської батьківщини й бути готові при першій спробі дати відсіч її ворогам — памятаючи, що наступ капіталістів проти СРСР є одночасно наступом проти визвольної боротьби трудящих цілого світа. Гасло працюючих: РУКИ ПРОЧ!

UKRAINISCHE FREIE UNIVERSITÄT

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЦІЛУЙТЕ ТУ РУКУ, ЩО ВАС БЄ — КАЖУТЬ НАМ "НАРОДНІ ПРОВІДНИКИ"

Спеден, Алта.

На 2 січня ц. р. відбулося в Спеден щось в роді фармерського віча, на яке зїхалися українські учителі, бизнесмени та посли. Було їх велике число, бо вони вже переконалися, що йти одницем на фармерські мітінґи не зовсім безпечно. Коли така одиниця учитель бизнесмен, або навіть і посол забіжить в своїй промові під дурного хату і фармері зачнуть її атакувати, то немає кому їх боронити. А так йти гуртом на фармерські мітінґи, а тоді можна буде першому ліпшому промовцеві гнути фармерам бандиґи. Як фармері заатакують, тоді решта братії встає і боронить промовця.

Теперішна економічна кріза заставила фармерів скликати мітінґи. І на ці мітінґи приходить українська сметанка тільки з одною ціллю: Наговорити фармерам повно дурниць про Радянський Союз, настрашити їх більшовиками і не допустити до того, щоб вони орґанізувалися в свою боєву фармерську орґанізацію. Кожний патріотичний промовець зачинає свою промову від Радянського Союзу. Він не має найменшого поняття про оту велику будову соціялістичного життя в Радянському Союзі, але він і не потребує про ню знати. Йому здається, що накинутися на Радянський Союз з очерненнями і підлими брехнями вистарчить, щоб відвернути бідних фармерів від боєвого руху і вбити в них всякий порив до боротьби проти панського визиску.

Питання фармерів збивають панів з розуму.

Та в цьому українські патріоти заводяться. Своїмим брехнями на Радянський Союз вони дуже часто так далеко загоняться, що фармері мусять їх спиняти і ставити ріжні питання, на які наша сметанка не може відповісти. Не може тому, що не знає нічого про обставини в робітничо - селянській країні. Всі оті відомости про тамошнє життя робітників і селян черпає вона з буржуазних ґазет та з своїх рідних пансько-льокайських рептильок. І коли такий закукурічений патріот задалеко заженеться в своїх брехнях на Радянський Союз і не може відповідати на питання фармерів, тоді встає йому на поміч його брат по фаху і старається його боронити.

Що до питань, то ця українська сметанка дуже їх не любить. Коли підчас мітінґу деякі свідомі фармері ставлять цим панам запити, то вони протестують, що не треба питати їх про економічні обставини в Канаді, бо вони говорять зараз про Радянський Союз, а це не має нічого спільного з економічними обставинами в Канаді.

Ми не маємо свого уряду.

На згаданім мітінґу в Спеден говорив посол до провінціонального парляменту Ґорецький. Нічого корисного не сказав він фармерам, однак його ціла промова зводилася до того, що ви, мовляв, фармері, не повинні пхатися до якихсь там радикальних фармерських орґанізацій, бо це не вийде вам на користь.

Не менш "цікаву" промову виголосив посол Лучкович. Цей був вже трохи обережніший, бо він бачив загальний настрій фармерів і мусів з ним числитися. Посол Лучкович згадав про економічні обставини в цілім світі, торкнувся колективного господарства в Радянському Союзі, причім патріоти опускали вдолину свої носи, однак закругли свою промову тим, що канадійські фармері повинні бути льояльні своєму (!) урядові, бо він дав їм гомстедп.

Не повелось їм на "світлих зборах".

Виходить один "професорина" і каже, що він буде говорити про більшовиків. І відразу накинувся на Радянський Союз в такий підлий спосіб, що ніяка людина, що шанує свою гідність і гідність своїх слухачів, цього не зробить. Але за кілька мінут самий себе зарізав, бо в своїх глупих доказах зайшов так далеко, що ніяк не мож було виплутатися. Бо фармері засипали його питаннями, на які він не міг відповісти, і, зібравши свої арґументи під паху, пішов геть зі сцени.

По нім виступив на плятформу один "доктор". Він обмежився до того, що похвалив самий себе, сказав де мешкає, і, побачивши, що ніхто йому не плеще, також подався за своїм попередником.

По нім вилетів на плятформу ще один панич. Він зачав махати руками, як який комедіянт, що друге слово в його промові було "світлі збори", опісля накинувся на більшовиків та зіслав на них громи та блискавиці патріотичні.

Решта "професорів" стояли в резерві на випадок наглої потреби рятувати своїх закукурічених ораторів.

Настрашились "большевицьких" резолюцій.

Однак з цего мітінґу фармері не винесли ніякої користи. Було їх велике число, але про якісь конкретні резолюції не могло бути ніякої мови. Бо щоб такі ухвалити, треба було аранжерам мітінґу цим занятися. А що аранжерами була українська сметанка, то на чорта резолюції, які можуть часом розгнівати панів.

Правда, посол Лучкович мимоходом згадав, що здалося-б ухвалити якусь резолюцію, але і він на це не напирав, сказав так, щоби було сказане.

Один з присутних товаришів сказав, що він має начерк кількох резолюцій і коли присутні фармері годяться, то він може їх прочитати. Але "наші" патріотичні "економісти" настрахалися, що це можуть бути якісь більшовицькі резолюції і сказали фармерам, що для ухвалення резолюцій можна буде скликати ще один мітінґ. На цьому цей "фармерський" мітінґ закінчився.

Патріотів фармерські злидні не принікають, тому їм байдуже ухвалювати якісь резолюції та домагатися від панського уряду, щоб припинив визиск бідних фармерів, бо і вони люди, які хочуть жити, а не вічно мучитися, не вічно бути жертвами панського рабуцку.

Бояться дебатувати з фармерами.

Зате вони вже приголосили, що при кінці лютого відбудуться в Спеден дебати, на яких будеться доказувати, що більшовики є ворогами українців. Річ ясна, що більшовики є ворогами українських панів, підпанків та всякого патріотичного сміття, яке кладе колоди під ноги визвольного руху працюючої кляси, яке каже бідним фармерам в Канаді бути льояльним для тих панів капіталістів, що рабують їх працю, що є відвічальні за голод і холод фармерських фамілій.

Коли один з товаришів запропонував цим панкам, щоб члени відділу ТУРФДім були допущені до участи в цих дебатах, то лідер українських "професорів" відповів, що дебатувати будуть самі учителі, нікому іншому не можна.

Дебатуйте, панове "професори", дебатуйте! Однак тямте, що фармері зачинають будитися, ви їх не налякаєте своїми брехнями на робітничо-селянську країну. Бо хоч велика частина бідних фармерів находиться ще під вашим впливом, то друга частина сповнить свій обовязок зглядом своєї кляси. Вона буде боротися проти панських аґентів, свого і чужого походження і таки вкінці вирве з-під вашого впливу тих бідних фармерів, які щечерез свою несвідомість находяться у ваших сітях. А тоді і ви дістанете нагороду за свою працю.

Ф. Шевчук.

ФАРМЕРІ ЗРИВАЮТЬ ПЛАТНЮ УЧИТЕЛЯМ

Інсінґер, Саск.

В цій місцевости відбувся на 22 грудня мітінґ всіх шкільних тростізів цего муніципалу. Зарепрезентованих було 22 школи. На мітінґ зійшлося так багато тутейших фармерів, що досить простора саля не могла їх всіх помістити.

Головою цего масового мітінґу був Николай Озірний, ріф нашого муніципалу, а секретарював М. Федорчук.

Ріф пояснив, що настали дуже тяжкі часи для фармерів і для муніципалу. Фармері не поплатили залеглого податку і тому муніципал находиться в довгах. Цего року позичив муніципал в банку 29 тисяч долярів на видатки, а головно на фінансування шкіл, а зібрав тільки 10 тисяч дол. податку. Банк відмовився позичити більше і тепер дійшло до того, що муніципал не може себе фінансувати. Тому, що муніципал не має гроший, то не може дати їх і школам, а школи не мають чим платити учителів.

Тоді всі тростіри ухвали одноголосно зменшити учителям платню. Ріф піддав суґґестію, щоб кожний тростіз висказав свою думку в справі учительської платні і кілько його школа може платити учителеві.

Деякі тростіри говорили, що учительська платня не повинна виносити більше, як $650 до $700, інші вносили, щоб вона виносила від $800 до $1,100. Тоді фармері виявили, що вони не можуть платити більше, як $700 річно і ріф пропонував взяти середну ціну і голосувати над нею.

Інспектор признає фармерам рацію.

Треба зазначити, що учителі старалися вилицути на деяких податковців, щоб їх платня виносила $1,100. Вони були дуже огірчені, коли почули, що фармері вносять, щоб їх платня не виносила більше, як $850, на яку то ціну фармері остаточно згодилися. Отже коли ніцло під голосування, то за платнею від $900 до $1,100 річно голосувало трох, а за платнею від $750 до $850 річно голосували всі.

Ухвалено отже, що ніяка школа не сміє дати учителеві більше, як $850 річної платні, а якби якій тростіз дав більше, то його можна нагнати. Щоб учительська платня була справедлива у всіх випадках, то ухвалено, що учитель який має в школі між 25 а 30 учнів має вчити за $700 річно, а учитель, який має більше учнів, повинен діставати більше.

На цім мітінґу був присутний також шкільний інспектор Трин. Він сказав, що фармері мають право орґанізуватися і радитися над своїми справами. Зазначив також, що деякі учителі брали за високу платню. Фармері у Вадіна, Саск. мали свій мітінґ і ухвалили на ньому, що учительська платня не повинна виносити більше, як $800 річно. Інспектор говорив, що ця платня учителям є під цей час досить добра і учителі не мають причини нарікати. Фармері не можуть платити податків і мусять робити так, щоб податки були трохи менші.

Ухвалено резолюцію, яка домагається від провінціонального уряду, щоб він заґарантував позичку муніципалу на $15,000, щоб муніципал міг виплачувати школам хоч половину шкільних податків. Тоді школи будуть виплачувати учителям половину їх платні, щоб вони могли вижити, а решту платні мали-б одержати аж в осені, коли фармері будуть платити податки.

Не дамо більше, бо не маємо.

Інспектор шкіл пропонував, щоб і шкільним секретарям знизити платню. Досить буде, як вони будуть брати річно $30. Він сказав, що і йому урвали платню. Коли він отримав чек, то побачив, що його платня менша. Він написав до департаменту освіти, що мусить бути якась помилка на його чекові, а зідтам відписали йому, що така сама помилка є на всіх чеках.

Учителі дуже обурилися на цю знижку. Вони говорили, що за таку платню не можуть ніяк учити, бо вони посідають учительські кваліфікації. Один такий учитель, який до цего часу побирав $1,300 річної платні, дуже обурився, але один анґлійський фармер сказав йому, що він прекрасно розуміє, що його болить. Він хоче далі брати таку саму платню, але клопіт в тім, що фармері не дадуть, бо не можуть. Як хто з учителів не схоче учити за $800 річно, то може собі шукати такого заняття, яке принесе йому більше.

Треба розуміти, що цего року на $800 фармер мусить продати поверх 2,500 бушлів пшениці. Відтягнути від цеї суми кошти молочення і шпурки до жниварки, то фармереві не останеться на життя ні одного цента. Отже учителі повинні бути задоволені з $800 на рік, бо в кожнім випадку така сума вистарчить їм на умірковане життя.

Податковець.

ЖАЛКО ЇМ ЗА МОРҐЕДЖЕВИМИ ДОВГАМИ

Ґрендвю, Ман.

Знаючи, що коло нашої преси є зараз прикре положення, я старався придбати для неї нових передплатників та зібрати дещо пресового фонду. Тому при кожній нагоді говорив я з поодинокими фармерами, щоб передплатити собі "Фармерське Життя" або жертвували кілька центів на пресовий фонд.

Майже кожний фармер відповідав мені, що зараз коло нього дуже паскудні обставини і він не годен нічого помогти мимо найкращої волі. Кількох фармерів обіцяли мені передплатити собі "Фармерське Життя" так скоро, як їм вдасться роздобути пару доларів.

Однак є багато фармерів, які цілком не заспокоюються над нинішною крізою. Вони сплять твердим сном і тяжко їх збудити. Здибався я з одним таким фармером і запитав його, чи він читає "Фармерське Життя". Відповів, що не читає. Тоді я запитав його, чому він читає тої ґазети, яка боронить його інтересів? На це він сказав, що "Фармерське Життя" є більшовицькою ґазетою і тому він не хоче її читати. Йому сказано, що коли-б в Канаді прийшли до влади більшовики, то відбирали-б фарми в тих фармерів, які мають більше, як один кводер і роздавали-б їх бідним.

Більше винен, як має.

Цей фармер має щось пять кводрів землі, але ні один не є його. На кожному кводрові землі є більше довгу, які він варта. Однак помимо того, цей фармер боїться, щоб більшовики не забрали від нього його морґеджів.

Я запевнив його, що більшовики не відбирають землі в нікого, хто самий її обробляє, але морґеджева компанія, то напевно забере від нього всю землю за довг, не оставить йому ні одного акра.

Подібних фармерів є ще дуже багато. Панські аґенти вмовили в них, що вони є собі "незалежні" ґазди, мають землю, коні і машинерію, але нічого не кажуть їм, що все то опинилося незадовго в руках морґеджевих паразитів. Вони не кажуть фармерам нічого про те, що за 30 або й більше років тяжкої праці, бідні фармері не мають зараз що їсти і в що одягнутися. Такі фармері говорять, що вони тільки на те на світ народилися, щоб працювати. Я і самий кажу, що працювати треба, але треба також, щоб та праця принесла якусь користь тому, що працює, щоб її паразити не забирали від нас за дармо, щоб ми не терпіли голоду і холоду.

Багато нашої вини.

Стрічається фармера з фармером і зачинають нарікати на біду. Один одного питає, чому то зараз настало так, що фармерські продукти забірають за дармо, а по сторах все дороге? Чому то фармер продає бушель пшениці по 30 ц., а за мішок муки мусить платити $3.10? Чому за 8 фунтів вівсяної каші (пориджу) він платить 45 ц., а за бушель найліпшого вівса дають 12 ц? Хто цему винен?

Винні пани капіталісти, але і ми не без вини. Ми не хочемо орґанізуватися, ми не хочемо боротися проти цего страшного визиску нашої праці орґанізованою горсткою рабівників, які рабують нас леґально. Ми не хочемо читати тої ґазети, яка бореться за наші інтереси, яка накликає нас до орґанізації, яка показує нам дорогу до кращого життя. Ми кажемо, що це більшовицька ґазета, а більшовики страшні люди, вони відберуть в нас фарми. Так думати і говорити навчили нас панські аґенти та патріотичні ґазети. Ми не хочемо розуміти що бідний фармер, робітник ріллі, і такий самий бідний індустріяльний робітник, це собі два товариші по праці, які мають спільного ворога, що краде їх працю і робить на ній шалені зиски. Ми не хочемо розуміти, що тільки тоді повалимо нинішну капіталістичну систему, як плюнемо у вічі всім панам і панським аґентам, обєднаємося з робітниками фабрик і наженемо всіх панів так, як не зробили селяни і робітники в Радянськім Союзі.

Спустилися на консервативні обіцянки.

Я вже згадував попередно, що в цій околиці мешкають анґлійці, українських фармерів немає багато. Але і ті, що є, не думають нічого про орґанізацію. Сидять собі з заложеними руками і чекають, коли то консервати сповнять ті обіцянки, на які вони були такі щедрі в часі минулих домініяльних виборів. Деякі фармері ще такі вірять, що тільки від консерватів прийде якесь змилування.

Треба нам вже раз вибити собі з голови, що консервати, або ліберали, або так звані обєднані фармері поправлять наші обставини. Поправити їх зможемо тільки ми. Але не треба сидіти тихо. Треба орґанізуватися і читати таку ґазету, як "Фармерське Життя", бо це є один одинокий сторож наших інтересів, це наш учитель.

В цім листі засилаю вам $2 передплати на "Фармерське Життя" на 1931 рік і 50 ц. пресового фонду. Заразом відзиваюся до всіх фармерів, щоб спішили з допомогою своїй ґазеті, бо без неї ми ніяк не зможемо боротися за краще життя.

Я. Котик.

Чи ви вже вирівнали свою залеглість за "Фармерське Життя"?

ПОКАЗАЛИ СВОЮ ПАТРІОТИЧНУ ГЛУПОТУ

Ту Гилс, Алта.

Хоч про дебати "вчених" українських патріотів у Вилинґдон писалося вже на сторінках нашої ґазети, то все таки і я хочу дещо про них написати. Попередно писав про них фармер, а тепер пише фармерка. А що не дуже багато фармерок дописує до "Фармерського Життя", то я думаю, що й цей допис буде поміщений в ґазеті, може і фармерка скаже дещо цікавого.

Коли я вичитала в "Західних Вістях", що на 14 грудня відбудуться дебати у Вилинґдон і що патріотична сметанка, себто українські вчителі, будуть дебатувати над тим, хто є гіршим ворогом для України, Польща чи Москва, то я постановила за всяку ціну поїхати на оті дебати. Дуже мене кортіло послухати, як то дебатують "вчені" люди, бо я грішна фармерка, не мала багато нагод стикатися з "вченими" людьми.

Знав зміст дебат наперед.

Коли я згадала своєму чоловікові, що поїду на оті дебати, то він сказав, що зараз дуже тяжко за гроші і шкода давати заробити Сіпіарові, щоб почути панські дебати. Він знає добре про що "вчені" професори будуть говорити і може мені сказати, а тоді я не поїду на дебати і заощаджу кілька центів.

—Так слухай — каже до мене мій чоловік — про що наші вчителі будуть говорити. Вони насамперед зачеплять легонько Польщу. Скажуть ніби так про людське око, що Польща переслідує українців, але не скажуть котрих. Потім оставлять Польщу і всю свою їдь будуть виливати на Радянську Україну. Будуть доказувати, що там більшовики знущаються над українською інтеліґенцією, розстрілюють тисячами українських селян та робітників, рабують від селян збіжжя, селяни вічно бунтуються і т. ін. Будуть говорити все те, що пишеться про більшовиків "Укр. Голос".

Та я таки вперлася, що поїду і мій чоловік дав мені волю.

Пани плачуть за панами.

Зачалися дебати. Пани виходили на сцену і дебатували. Цілих три години плели нісенітниці, які тільки були доказом, що ця українська сметанка не має в своїй голові ніякого поняття про світову ситуацію. За весь цей час вони не згадали нічого про звірські знущання здичілої польської пиляхти над українськими робітниками і селянами на Західній Україні. Вони говорили тільки про вищі кола, про українських панів інтеліґентів, над якими поляки дуже "знущаються", бо засимілювали їх і дали їм добрі посади при польськім державнім кориті.

На тім скінчилося ворогування української сметанки до Польщі. На чергу прийшла Москва. Тут вам вже замотичені патріоти не щадили критики. Та коби то критика, а то лайка і брехні від самого початку до кінця.

Зразу торкнулись вони легенько старого царського ладу. Це вони зробили длятого, щоб замилити присутним очі, що, мовляв, дивіться ви, ми висуваємо проти царського деспотизму, ми демократи, ми не хвалимо царський режім. Це мало приготувати їм дорогу на скажені атаки на радянську владу на Україні.

Елястичні, ґраціозні паняки.

І посипалось на більшовиків. Як би ви чули які то страшні люди ті більшовики, як їх змалював один український учитель! Всі москалі, себто більшовики, такі страшні, такі рогаті, що, як їх змалював цей професорина, я опісля не могла заснути. Зривалася і кричала, бо мені здавалось, що за мною гонить страшний більшовик з рогами, та такий вам кеструбатий, такий плечистий, що можна вмерти зі страху перед такою потворою.

Московська жінка також після слів мого "вченого" професора не якесь опудало, хоч в конопляні став. За те українські панянки такі вам гарні, елястичні, ґраціозні, що в світі таких немає. Цей професорина самий їх бачив, бо він з одним німецьким ґенералом відбув перегляд українського жіноцтва на Крещатику у Києві.

А далі зачався плач за церквами, єпископами, попами, панами, ґенералами, професорами і за всім тим сміттям, яке трудящі Радянської України викинули на панський смітник. Так вам розплакався над цими панами, що перша ліпша людина мягкого серця готова була плакати, як би була натерла очі цибулею.

Патинки погубите — так будете вдирати.

Я не буду переповідати всего того, що говорили українські учителі про Радянський Союз взагалі, а про Радянську Україну зокрема. Зазначу хіба, що мій чоловік був правий, коли відмовляв мене, щоб я не їхала на оті дебати, бо там будеться говорити все те, що пише "Укр. Голос". Скажу тільки, що замотичені патріоти дали волю своєму дурному розумові і в підлий спосіб накинулися на владу працюючих, яка, однак, від цих патріотичних дебат нічого не потерпить, а потерплять самі учителі, бо вони дали доказ своєї глупоти.

Вкінці запевнили нас патріотичні професори, що незадовго Україна стане "вільною". Бо Польща, це маленька жаба, яку вони можуть розтолочити кожної хвилі. Москва, це великан, з яким треба поборотися. Але вони не журяться, бо мають сильного союзника Німеччину, яка поможе їм побити Москву.

Ой, панове, ще не такі як ви, дістали доброго прочухання від трудящих Радянського Союзу, коли їхали свого носа не в свої справи. А ви ще такі дурненькі, що лякаєте ненависну Москву дурними погрозами. Пробуйте йти війною проти Радянського Союзу з своїми союзниками, а я ручу вам, що так будете втікати перед трудящими робітничо - селянської країни, що патинки негубите. Запитайте про це свого союзника Пілсудського та небіщика Петлюрю.

Ми без вас обійдемося.

І зараз, коли робітники і бідні фармері в Канаді найшлися в такім тяжкім положенні наслідком капіталістичної кризи, що не знають, як з нього вийти, то українські учителі дишать ненавистю до влади працюючих, яка нагнала тих, що спричинюгали злидні і будує нове соціялістичне життя в Радянському Союзі. Ці учителі ділять працюючий народ на москалів та українців і тим способом стараються посіяти між фармерами національну ненависть. Так роблять капіталісти. Вони викликають між працюючою клясою національну ворожнечу, щоб лекше було їм її визискувати.

Однак бідні фармері і робітники перестають звертати увагу на цих "народних провідників". Вони зачинають пізнавати, що патріотичні учителі служать не бідній фармерській клясі, хоч з неї жиють, але тим, які тягнуть з бідних фармерів останні соки.

При кінці дебат виїнов пан ректор патріотичного інституту в Едмонтоні і просив присутних приїхати на "народний" зїзд до Елментону. Він сказав, що гроший на це не треба, тільки розуму у голові.

Фармері говорили опісля, що не мають гроший і тому на зїзд не поїдуть. А якщо не поїдуть, то після слів пана ректора виходило б, що вони не мають розуму. Нічого! Колись фармері нарозумляться і на всяких патріотичних зїздах ніхто їх не побачить.

Марія П. Тересьо.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ВАКАВСЬКІ ПЕТЛЮРІВСЬКІ НЕДОБИТКИ ПОБИТІ НА ЦІЛОМУ ФРОНТІ

Сокаль, Саск.

Коли людина вірить ще в патріотичний "добробут", то має бодай настільки користи, що не вміє думати над нинішним панським визиском, не розуміє його, не бореться проти нього, взагалі нічим не цікавиться і тому її може й лекше, як тому, що все це розуміє і не може знести такої великої несправедливости.

Зараз бідні фармері, ті, що зрозуміли визиск, стараються боротися проти нього, зачинають думати про фармерську боєву орґанізацію, скликають мітінґи і радяться над своїм тяжким положенням. Панські аґенти, ріжні українські бизнесмени, вчителі та ті особи, які з великого розуму пообертали свої ковпірці задом наперед, стараються відтягнути бідних фармерів від боевої фармерської орґанізації і роблять всякі можливі спроби вербувати їх до реакційної фармерської орґанізації, проти якої вони колись кричали, до Обєднаних Фармерів Канади, Саск. Секція.

Вже самий цей факт, що ці аґенти аґітують за цею орґанізацію показує, що вона зійшла на такий шлях, який не є небезпечний для панів та панських льокаїв. Колись вони кричали, що згадана орґанізація є "большевицька" і старалися відтягати від неї фармерів так, як це вони зараз стараються відтягнути їх від нової боевої фармерської орґанізації, що носить назву Фармерс Юнити Ліґ оф Кенада. *І треба сказати, що є ще багато несвідомих, бідних фармерів, які вірять цим зрадникам і йдуть за ними, йдуть проти своїх власних інтересів.*

Як вони жалують фармерів.

Панські аґенти говорять нам, що уряд не позволить на те, щоб бідних фармерів виганяли ріжні галапаси за довг з фармів. Але таке їх говорення, це чисто патріотична брехня. Бо оце якось недавно приходжу я на почту і почтар дає мені аж три реґістровані листи. Зразу я думав, що це може якась щира душа посилає мені трохи грошей, бо часом несподівано чоловік може дістати гроші. Опісля друга думка пропибнула через мою голову. Подумав я, що може ці листи прислали до мене мої рідні брати, які живуть на Радянській Україні. Українські швендлярі говорять зараз, що на Радянській Україні велика біда. Більшовики забірать від селян все, навіть подушки. Отже я подумав, що може часом мої брати пишуть до мене та скаржаться на свою біду. Але коли почтар подав мені листи і я побачив на ковертах канадійські почтові значки, то викинув з своєї голови думку про листи від братів з Радянського Союзу.

Роздер одного листа і прочитав. Велика радість огорнула мене. В ньому вичитав я, що канадійські дерникіри мають ще трохи "сумління". Вони жалують бідних фармерів, бо от кажуть мені, щоб я добровільно відтягнув до міста до їх аґента свою сіварку, за котру я ще трохи не доплатив, бо як сами будуть тягнути, то нароблять коштів. Щирі пани, нема що казати.

Роздер другого листа. В нім знайшов ще щось ліпшого. Асекураційна компанія кличе мене на суд. Роздер третій лист, а то трост компанія робить форкложюр на мою фарму. Гаразди в країні "добробуту" і то такі, що від них аж в очах темніє.

Чому вони поширають ОФК.

Тепер стало мені ще ясніше, чому то українські патріоти сигнуть фармерів до орґанізації Обєднаних Фармерів Канади. Та-ж ця орґанізація "виборола" для бідних фармерів тої "привілеї", що уряд згодився не викинути ніодного бідного фармера за довги з фарми, як при цій операції не буде шерифа. Ця орґанізація зрадила фармерів, пішла на службу до панів, до тих самих панів, яким служать українські патріотичні аґенти, тому то вони так за нею зараз аґітують.

Патріотичні свищики вміють свистати на Радянський Союз, вміють брехати на нього, видумують в своїх мозґівницях найогиднійші речі проти Радянського Союзу, але чому вони нічого не говорять про те, що в "демократичній" Канаді засвистало за 30-літньою працею бідних фармерів, пани обрабували їх і кинули в обійми страшних злиднів. Ми згорбатіли від тяжкої праці, стратили своє здоровля коло корчування і коло тягнення каміння і зараз не маємо з чого вижити. Так нам заплатили пани за нашу тяжку працю. Обрабували нас, бо ми несвідомі, не хочемо орґанізуватися, не хочемо читати своєї робітничо-фармерської преси, віримо всім панським аґентам.

Обманюють і ділять фармерів.

Виходячи з почти я побачив на стіні оголошення, що в неділю відбудеться в Укр. Народнім Домі мітінґ, на якому будуть вибірати делеґата на фармерську конференцію в Саскатуні. Постановив не опустити цего мітінґу.

Прийшла неділя. Приходжу я до міста і бачу гурток фармерів коло Народного Дому. Питаю чому не йдуть до середини, а якась пані з голими ліктями відповідає мені, що Народний Дім не для "большевиків". Тоді мені стало ясно, що вушиві пани не хочуть дати фармерам салі на мітінґ.

Та фармері не зажурилися таким поступованням петлюрівських недобитків у Вакав. Вони наняли міську салю і таки відбули свій мітінґ та вибрали делеґата на фармерську конференцію. Делеґатом зістав вибраний т. Дідух. Присутні фармері скинули йому на по дорож щось поверх 9 доларів.

Коли фармері харкнули патріотам у вічі і наняли міську салю на свій мітінґ, тоді вакавські свищики зачали увихатися між фармерами і відмовляти їх від участи в мітінґу. Страшно стало драгтивим панам, що фармері зачинають йти сами без їх проводу.

Коли всякі страшення та намови не мали ніякого успіху, вакавська петлюрівська гниль вдарила на алярм. Вона постановила скликати до своєї салі другий мітінґ і намовляти на ньому фармерів, щоб не мали нічого спільного з більшовицькою орґанізацією, а записувалися всі до Обєднаних Фармерів Канади і то негайно, заки делеґат не поверне ще з Саскатуну, бо ану прийде і розповість фармерам про ту конференцію і тоді вони плюнуть на стару фармерську оґанізацію.

Знову пробують кирнити.

Пішов я і на той мітінґ. Мав він зачатися в 2 годині по полудні, але по патріотичному зачався аж під до пятої.

Вибрали головою мітінґу фармера, який колись не дуже симпатично відносився до Обєднаних Фармерів Канади. На першого промовця покликали "фармера", що носить ковпірець задом наперед. І опісля "фармер", що розуміється на фармуванні, як пояк на жилах, зачав дуже плакати над фармерською недолею та критикувати капіталістів, а вкінці звернув усю вину на більшовиків.

Поставлено йому кілька питань, на які він силувався відповісти, але не міг, бо що може такий нероба сказати про фармерські справи, як він їх не розуміє.

Опісля один з присутних фармерів повідомив, що слідуючої неділі делеґат на фармерську конференцію в Саскатуні буде здавати свій звіт, отже хто хоче його вислухати, щоб прийшов на мітінґ.

Делеґат здавав свій звіт в міській салі. Вакавські кирнинники старалися розбити і цей мітінґ, але, як звичайно, успіху не мали. Деякі зних потягнули собі "свяченої", щоб мати більше відваги кирнити. Один вакавський "обиватель", власник "великої фабрики" черевиків, тільки докотився до салі, бо йти не міг, зараз зачав муркотіти щось про "большевиків", але не служили йому ні ноги ні язик.

Програли на цілім фронті.

Кирнинники побачили, що нічого їм не вдасться зробити і післали автомобіля по делеґата з другої кольонії. Думали сердеги, що він врятує ситуацію.

Однак і тут не дописало їм петлюрівське щастя. Бо цей делеґат сказав про фармерську конференцію ще більше, як перший делеґат. Він це ясніще представив присутним фармерам причини нинішної капіталістичної крізи та визиск фармерської праці.

Патріотам не впало це до смаку. Вони побачили, що програли на всіх фронтах. Петлюрівський фронт проломлено, треба було робити відступ. Але це не був відступ, тільки соромна втеча з петлюрівського поля битви. Власник "великої фабрики" і його патнер не могли встояти довше на позиції, ноги під ними тряслись від "божого" трунку, і подалися додому.

Вакавські фармері повинні вже раз зірвати з тими панами, які вічно виступали і зараз виступають проти дійсного фармерського руху. Хай вони пильнують своїх бизнесів, а до наших не мають права мішатися. Ми не діти, ми люди дорослі, ми бачимо хто нас визискує, бачимо хто боронить той визиск, досить нам того визиску. Ми мусимо проти нього битися, але щоб це успішно робити, ми мусимо плюнути на панських аґентів, мусимо горнутися до Канадійської Фармерської Ліґи Єдности, мусимо ширити її і читати "Фармерське Життя".

Фармер з Сокаль.

БРЕХНЕЮ ЇДУТЬ І БРЕХНЕЮ ПОГАНЯЮТЬ

Бон Акорд, Алта.

Скаженина українських патріотів до Радянського Союзу доводить їх до божевілля. Жовто-блакитна преса переповнена скаженими лайками на робітничо-селянську владу. Пише вона в кожнім числі, що більшовики переслідують селян та робітників в Радянському Союзі, позбавили їх всяких прав, а хто впімнеться за "правдою", того зараз розстрілюють і справа скінчена.

Буржуазні наганячі знають прекрасно, що в їх писанині про Радянський Союз немає найменшої правди. Однак хвалити Радянський Союз ніяк не можуть, бо тоді працюючі в капіталістичних країнах захотіли б завести в себе такий самий лад, позбавити панів влади, а це чейже не на користь панам і панським брехунам. Що тоді будуть робити нероби банкірі, морґеджеві компанії, багаті фабриканти? До фізичної праці вони нездалі, отже прийшлося б їм повіситися на першій ліпшій гиляці.

Зараз вони нічого не роблять і живуть собі в прекрасних палатах, їздять дорогими автомобілями, забавляються по великих готелях при музиці і шклянці, бо працююча кляса на них робить, збиває їм великі маєтки, а сама примирає з голоду. Щоб можна було так далі гойно жити нічого не робивши, буржуазія тримає цілу армію аґентів, має свою власну пресу і підтримує своїми грішми так зваку патріотичну пресу, яка називає себе "народною" пресою. Дивуватися, отже, що ця пансько-льокайська преса виливає свою лють на робітничо-селянську країну, немає чого. Її за це платять пани і вона, запродавши себе їм з тілом і душею, мусить боронити панських інтересів, мусить гавкати на Радянський Союз.

Долар купив їх честь.

Та сама преса не бачить нужденного життя робітників і бідних фармерів в Канаді. Вона не бачить, що під "демократичною" владою в Канаді фармері доробилися до того, що не мають що їсти. Фармерські продукти так потаніли, що бідні фармері, які не мають за що купити палива, палять в кухнях вівсом та ячменем. Чому ж про це не пишуть всякі патріотичні редактори? Чому не скажуть своїм читачам, що пани випуваті за нинішну крізу, що залізничі компанії забирають фармерські збіжжа за перевіз, а в багатьох випадках фармері мусять ще доплачувати за перевіз свого збіжжа?

Оглухли панські аґенти, бо дай вони вже ніколи не чули. Мізерний панський долар заглушив їх сумління, позбавив їх всякої людської чести, зробив з них вірних панських собак. Ці собаки накинуться на рідного брата, як тільки цего будуть вимагати панські інтереси.

Хто домпує пшеницю.

Вони закриваються богом. Щоб викликати в бідних фармерів ненавість до Радянського Союзу, вони послуговуються богом. Знають вони добре, що багато бідних фармерів находяться ще під впливом попів і тому, щоб їх кирнинна робота проти Радянського Союзу була більш успішна, вони говорять цим бідним фармерам, що більшовики насильно замикають церкви і переслідують тих, які вірять в бога.

Є це велика брехня, яку навіть опрокидали в деяких анґлійських буржуазних ґазетах буржуазні кореспонденти. Але жовто-блакитна преса хоче показати своїм панам, що вона вірніше служить їх інтересам, як анґлійська панська преса і тому ніколи таких опрокидань на своїх сторінках не містила. Не можна було цего робити, бо було б виявилося, як то українські патріотичні ґазети підло брешуть на Радянський Союз.

Не вдався панам хрестоносний похід проти більшовиків, то вони опісля наробили великого крику про те, що Радянський Союз засипав своєю пшеницею світові ринки і це було власне причиною, чому канадійська пшениця так дуже потаніла. Тому байку про радянський "домпінґ" підхопила українська патріотична преса в Канаді і давай знов троюдити бідних фармерів проти Радянського Союзу.

Та опісля виявилося, що не Радянський Союз, а сама Канада домпує свою пшеницю на світових ринках і продає її за таку ціну, яка може сконкурувати іншу пшеницю, скажім, арґентинську. Отже після рецепти українських пансько-льокайських ґазет арґентинські фармері мають повне право кричати на домпінґ канадійської пшениці, бо він шкодить їм.

Ваш бог — долар.

Ні, панове продажні душі, не дуріть нас всякими вигадками, але скажіть правду, що капіталістична система своє пережила і нездібна до дальної господарки. Скажіть, що визиск фармерської праці капіталістами довів до нинішної крізи і що вона буде існувати так довго, як довго буде існувати та система, яка її створила.

Коли бідний фармер або робітник не годен довше терпіти панського визиску і зачинає орґанізуватися та протестувати проти панського рабунку, то українські фашісти кричать, що це "большевики", яких треба знищити, бо вони напосять ганьбу всему українському народові. Котрому народові, панове? Горстці панських наймитів українського походження?

Кричіть собі далі, на ваш крик розумний чоловік не звертає ніякої уваги. Він знає, що вам за крик платять пани і ви мусите гавкати, бо інакше не мали б що їсти. Ви підчас всяких виборів кричите за панськими партіями. Ви все зробите за гроші, бо ви продажні душі, ви хруні, які за панську ковбасу продасьте рідну маму.

Г. П.

ЗАМКНІМ СВОЇ РЯДИ ПЕРЕД КИРИННИКАМИ

Етелберт, Ман.

Коли зараз всі бідні фармері нарікають на тяжкі обставини наслідком економічної крізи, то забувають вони, що вина за цю крізу спадає в першій мірі на них самих. Вони замало цікавилися орґанізацією, замало читали, замало думали. Навинувся під руки перший ліпший аґент, наплів їм повно дурниць, казав голосувати на панських кандидатів на послів і вони його послухали. Але коли приходив до них чоловік, який говорив не вірити старим, брехливим панським партіям, не голосувати на капіталістичних аґентів, бо їм фармерські справи не в голові, то фармері не хотіли його слухати.

Ще і зараз є багато бідних фармерів, які говорять, що їм орґанізація нічого не дасть, що читання фармерської ґазети не принесе їм ніякої користи, що треба терпіти і мовчати, бо хто терпен, той спасен. Так вчать їх пансько-льокайські ґазети, які вічно говорили, що в Канаді живеться кожному добре, хто тільки хоче працювати. Так вчать їх "народні провідники", які тільки тому не відчувають нинішної крізи, що баламутили і баламутять фармерів та живуть з їх несвідомости.

Гонім зрадників з-поміж себе.

Ці "народні провідники" роками служили панській клясі за мізерну костомаху. Вони доносили панам про все, що фармері робили і думали. Вони доносили панській поліції про найменший рух між фармерами. Не було ні одного фармерського мітінґу, про який панська поліція не мала б повних інформацій, що на ньому говорено і хто говорив. Чуйні слуги капіталу, "народні провідники", вірно служили панам за марний гріш. Фармері не знали, що ці "провідники" є детективами панської кляси і дуже часто давали їм всякі інформації про те, що діялося в їх околиці.

Ці зрадники і зараз увихаються поміж фармерів та вдають великих фармерських приятелів тільки на те, щоб витягнути від них потрібні інформації і донести про все владі. Тому зараз, коли бідні фармері зачинають рухатися, скликають ріжні мітінґи і протестують проти здирства, треба уважати, щоб цих зрадників на наших мітінґах не було, щоб вони не сміли отворити своїх писків, коли ми обговорюємо свої справи. Наші справи є нашими справами і вони їх абсолютно не мають нічого обходити. Тому не впускаймо між себе нікого, який не має нічого спільного з нашими інтересами. Гонім зрадників з-поміж себе, замкнім перед ними свої ряди.

Д. В.

НЕ ВРЯТУВАТИ ВАМ СТАРОГО ЛАДУ ВІД НЕМИНУЧОЇ ЗАГИБЕЛІ

Стрий, Алта.

На 23 грудня м. р. відбувся в народнім домі концерт шкільних дітей. Про самий концерт, себто про його програму, не буду росписуватися, бо вона на це не заслуговує. Але мушу сказати про те, як після концерту роздавано шкільним дітям різдвяні дарунки і як деяких дітей скривджено.

Живе тут один податковець, бідний фармер, якому жена померла кілька років тому назад і оставила нещасного з дітьми сиротами: дві дівчині її чотири хлопці. Самий він хорий, ледво ноги за собою тягає. Має щось 15 акрів землі, робити не годен, але мусить якось вбрати і нагодувати своїх дітей. Через те власне, що він (бідний чоловік, діти його не могли ходити реґулярно до школи, б не мали в що одягнутися. Але перед концертом старалися вони за всяку ціну ходити до школи та вивчувати свої ролі.

Думали ці діти, що цей концерт повинен був бути і для них розривкою, що і вони мали право на якусь нагороду. Свої ролі на концерті виконали не гірше від інших дітей і здавалося, що не повинно бути ніякої дискрімінації між шкільними дітьми при роздаванні різдвяних дарунків.

Але так воно не сталось. Патріоти ґуманністю не руководяться. З великим болем в серці дивилися ці діти-сироти, як всі шкільні діти отримали якісь дарунки, а вони оставилися, мов від мачухи. Представте собі дорогі читачі, як почували себе оті бідні сироти, коли всі шкільні діти тішилися якимсь подарунками, а їм дано до зрозуміння, що вони не такі, як всі інші школярі. Чому? Хіба тільки тому, що вони бідні, нещасні сироти, які немало натерпілися всяких злиднів? Їх скривдили ті люди, які мають претенсію називати себе вченими.

Немає дивниці. Це петлюрівськи недобитки, які поступають по петлюрівськи. Це люди, які мріють про "самостійну" Україну, в якій вони мали б владу і поступали з бідними людьми так, як поступили з цими дітьми сиротами.

Не хотіли дати "большевикам" салі.

Петлюрівська гниль боїться дуже, щоб бідні фармері не освідомилися і не скинули з своїх карків панських визискувачів та їх аґентів. Народний Дім в нашій околиці находиться під впливом патріотичних вчителів. Коли т. Екселсон, який обїздив фармерські околиці і говорив про Канадійську Фармерську Ліґу Єдности мав мітінґ на Спеден і фармері з околиці Стрий хотіли, щоб він приїхав до них та відбув мітінґ в Народнім Домі, то патріоти сказали, що не дадуть "большевикам" салі, хоч би ті платили їм сто доларів.

Околиця Стрий, це вам не якась багата околиця, в якій фармері не відчувають нинішного панського визиску. Це околиця, в якій бідні фармері немало намучилися вже з камінням та корчами. Але нинішна кріза не навчила їх нічого, бо вони відносяться до всякого орґанізаційного руху байдужно. Про це добре дбають українські учителі, які вічно кирнять між бідними фармерами та докладають всяких старань, щоб до цеї околиці не зайшло слово правди, щоб тут царила вічна брехня і несвідомість.

Під їх впливом находиться голова патріотичного товариства, бідний фармер. Такий вам бідний, що аж світиться крізь нього, але в своїй несвідомости кричить на більшовиків, хоч нічого про них не знає. Окрім того, що йому наговорили пани "професори", ці найбільші колоди і вороги фармерського руху.

Вирвімся з-під патріотичного впливу.

Я відзиваюся до бідних фармерів околиці Стрий, щоб вони застановилися над своїми обставинами, щоб вони не давалися водити за ніс патріотичним учителям, які так завзято обороняють нинішну систему рабунку. Ви побудували Народний Дім і повинні його використати для своїх справ. Ви повинні сходитися до нього і вчитися в нім, як боротися за краще життя. Ви повинні сказати панам "професорам", щоб вони не пхали свого носа у ваші справи, щоб не кирнили вам у ваших спробах увільнитися з обіймів теперішнього капіталістичного визиску. Коли учителі хочуть надалі остатися панськими аґентами, хай остаються, але не мають права мішатися в не своє діло. Хай оставлять фармерів в спокою. Ми без них прекрасно обійдемося.

Вчителі крізи не відчувають. Ми фармері платимо їм по $1,200 або навіть її більше річної плати, вони працюють по 5 годин денно і повинні бути вдоволені. Вони повинні розуміти, що ми працюємо три рази по пять годин денно і що нам також належиться людське життя. Але коли вони цего нам не признають, то і вони не варта людського життя. —Приходить час, що фармері зачинають глядіти на учителів не як на робітників, але як на тих, які кирнять робітничо-фармерській справі, які є ворогами бідних фармерів. І фармері доложать зі своєї сторони всіх старань, щоб позбутися опіки панів учителів і подякувати їм за їх кирнинну роботу.

Старий лад мусить впасти.

Заряд Народного Дому повинен також тямити, що йому не з панами по дорозі. Народний Дім будували своїми центами фармері ріжних політичних переконань, тому до нього треба впустити всякого орґанізатора, якого фармері хочуть вислухати. Якщо він не буде говорити в користь фармерів, то фармері не будуть слухати його, але якщо він розбірає фармерські питання правильно, то не робить ріжниці чи він комуніст з рогами, чи без ріг, його треба впустити до Народного Дому. Памятайте, що ваші діти пізнають правду і осудять вас колись за вашу несвідомість. Вони скажуть, що наші батьки вірили колись панським аґентам і тягнулися в їх хвості замість плюнути на них і орґанізованим способом боротися проти панського гнету.

Читайте свою ґазету "Фармерське Життя", порівнуйте її до патріотичної преси, а тоді переконаєтеся, що тільки "Фармерське Життя" пише правду про панський визиск і тільки воно каже бідним фармерам, як проти нього боротися.

Ми мусимо знати, що старий лад спорохнявів. Він валиться і на його місце йде новий. В цьому новому ладі всі будуть працювати для спільної користи, ніхто нікого не буде визискувати, кожний буде ситий і вбраний, як що схоче і зможе працювати. Хто не зможе працювати, тим заопікується держава, але хто не схоче працювати, той згине з голоду. Цей лад йде, ви його не стримаєте і нерозумно робите, що стараєтеся його стримувати. За цей лад гинуть тисячі свідомих членів працюючої кляси, а ми, замість приспішити його, стараємося відтягнути його на довше і тим самим продовжити ще на якийсь час панування капіталізму.

Визисканий.

На кожних 100 тонів сіна в Манітобі 69 тонів є природне сіно, а 31 тонів сіно з настівних трав, між якими солодка конюшина є перша, тимотка друга, бром ґрес третя.

Щорічно в Манітобі скормлюють приблизно два мільйони тонів ріжного сіна.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

МОЇ ВРАЖІННЯ З ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ОБІЗДКИ ПО ФАРМАХ В АЛБЕРТІ

Едмонтон, Алта.

Коли приглянутися зараз учасникам фармерських мітінґів, то можна між ними побачити багато таких фармерів, які ще недавно говорили, що їх нога ніколи не буде в Робітничо-Фармерськім Домі, бо там сходяться самі більшовики.

Але сама панська господарка довела до того, що ці несвідомі вороги визвольного робітничо-фармерського руху зачинають вчащати на мітінґи робітничо-фармерських орґанізоторів і пильно прислухуватися їх промовам. Коли який патріотичний професорина зачинає ріпатися і перешкаджати промовцеві, то ті фармері, які ще в минулому році боронили цих "професорів", перші кричать: "На двір з ними, ми вже досить наслухалися цих панків, хай говорить товариш!".

Слухаючи таких слів фармерів на адресу бундючого "пана професора", що прийшов на мітінґ кричати, зараз дається бачити, що бідні, визискані фармері зачинають протирати очі з глубокого сну, до якого заколисали їх пани та всякі підпанки. Вони зачинають пізнавати несправедливість нинішного капіталістичного ладу і не позволять, щоб їх в майбутньому водили за ніс всякі вороги фармерського руху. Тепер фармері переконалися, хто їм говорив правду, чи товариш з ТУРФ-Дім, чи панок з Народного Дому.

Молодь — це майбутнє працюючої кляси.

Хоч як зараз коло фармерів прикро з фінансами, то вони спішать з допомогою своїй виховавчій інституції, якою є *Студентський Інститут ТУРФДім в Едмонтоні.* Трудяще фармерство зрозуміло велике значіння цеї інституції і тому тягнеться з останнього, щоб сплатити довг, який ще тяжить на будинкові цеї інституції.

Молодь — це наше майбутнє, це наша зміна. Коли молодь буде розуміти своє завдання супроти своєї кляси, то вона причиниться до скорого упадку ладу, який опирається на визискові трудящих мас, — робітників ріллі і робітників фабрик.

Буржуазія також розуміє прекрасно, яке значіння має для неї молодь. Тому вона творить свої орґанізації, до яких старається всіми силами втягнути дітей робітників і бідних фармерів. В тих орґанізаціях вона затроює мозки робітничо-фармерської молоді і робить з неї своє сліпе знаряддя, яке має боронити капіталістичні інтереси. Буржуазія накидається на тих, що орґанізують робітничо-фармерську молодь в боєві робітничо-фармерські орґанізації, бо вона знає, що це вагрожує панським інтересам, що це несе загибіль нинішньому ладові.

Перед 1914 р. буржуазія не звертала ще такої великої уваги на робітничо-фармерську молодь, як це вона робить зараз. Після світової війни по всіх капіталістичних державах встановлено тісні звязки між шкільними і військовими педаґоґами. Цей звязок дається бачити хоч би в тім, що шкільних дітей вчать військової муштри і не питають на це згоди родичів.

Виховуймо молодь в робітничому дусі.

Нам треба робітничо-фармерських виховавчих інституцій, які виховували-б нашу молодь так, як цего вимагають не панські, а наші власні інтереси. Ми мусимо виховувати нашу молодь так, щоб вона, коли доросте своїх літ, боролася проти капіталістичного наступу на працюючу клясу, щоб вона боролася проти імперіялістичної війни, щоб вона зрозуміла, що единоким ворогом працюючої кляси є капіталісти і тільки проти них треба боротися.

Це є наше завдання і тому ми повинні памятати про нашу інституцію в Едмонтоні і при кожній нагоді її помагати.

Нище подаю спис жертводавців, що зложили свої жертви на сплату довгу Студентського Інституту ТУРФДім в Едмонтоні. Деякі зложили готівкою, інші не мали грошей і деклярували.

Зложили готівкою:

Смоки Лейк, Алта.: — В. К. Скорейко $50; А. Шимко $25; по $10: М. Флічук, Н. Паранич, С. Костинюк; по $5: Н. Ленко, Ф. Прусак, Симпатик; Г. Л. Росічук; В. Й. Мишок $1.

Опал, Алта.: — Н. Пиняк $2.

Норт Бенк, Алта.: — В. Кулька $25.

Разом зложено готівкою $152.

Деклярували:

Опал, Алта.: — По $10: М. Лукавецький, Й. Андрусів; по $5: С. Морис, Гр. Криса, В. Довганюк, В. Лукавецький, В. Явний, С. Лукавецький; по $2: П. Кордибан, Ф. Сташків, Ф. Арбуз, К. Перовський.

Федора, Алта.: — С. Чакан $15; по $1: Н. Середа, В. Ґордіца.

Разом декляровано $75.

Всім жертводавцям складаю щиру подяку.

З товариським привітом,
І. Клибановський.

ЗАСУДЖУЄМО НЕПРАВДИВИЙ ДОПИС ЧЛЕНА

Ройкрофт, Алта.

В "Фармерськім Життю" з дня 10 грудня появився допис з Ройкрофт, який не відповідає дійсности і тому ніяк не можна пропустити, щоб не дати на нього спростування.

В згаданім дописові дописувач цілком підло і безпідставно накидається на наших молодих товаришок і робить це з особистої помсти, бо такі речі, про які він згадує, в нас не діються. Отже тим самим він зробив велику кривду нашим молодим товаришкам і на цьому місці ми мусимо його напятнувати як такого, що пише неправдиві речі про нашу орґанізацію і ним вносить в ню непорозуміння, без яких ми можемо прекрасно обійтися.

Дописувач старається представити молодих товаришок, як несвідомих і приписує їм цілу копицю гріхів. Каже, що товаришки не приходять на мітінґи, що є неправдою. Правдою є, що самий дописувач не вчащає на мітінґи так, як свідомий і діяльний член орґанізації повинен учащати. Бо коли перші ми восходимося на мітінґ, то мусимо чекати на нашого "активного" члена, аж опісля де хто скаже, щоб на нього не чекати, бо він поїхав на рибу або до Гренд Прейрі.

Ми можемо дещо більше написати про "активність" цего дописувача, але уважаємо за зайве міряти йому такою несправедливою міркою, якою він відмірив нам. Скажемо хіба, що далеко краще зробить цей дописувач, як візьметься до щирої праці в орґанізації і перестане закидати другим те, що він самий слабує.

Треба позбутися зарозумілости.

Коли-б в нашій орґанізації і були деякі помилки, то не лайкою, не переборщенням можна їх направити, але щирою працею для добра орґанізації і добрим прикладом. Так роблять всі передові товариші наших орґанізацій. Помилки були і будуть, але треба їх старатися направити в товариський спосіб. Однак все те, що писав дописувач про тутейших молодих товаришок є чистою видумкою і заслугує на гостру критику.

Треба вже раз згаданому членові позбутися своїй зарозумілости як. Не треба казати, що я роблю все, а другий нічого. Коли член здібніший за другого, то орґанізація вимагає від нього більше праці, однак це ще не значить, що він має горлати на ціле горло, що ніхто нічого не робить в орґанізації окрім мене.

Коли таке ще раз повториться, то ми заявляємо нашому членові, що покличемо його перед суд цілого нашого відділу і хай товариші осудять, чи має такий дописувач право накидатися на когось безпідставно, тимбільше тоді, коли він самий заслуговує на дійсну критику і ніхто його не критикує, бо не хоче вносити між членів і членкинь нашого відділу непорозумінь. Хочемо зазначити, що поведення згаданого дописувача немало приносить нам клопоту. Тому ми відзиваємося до нього, щоб він, коли хоче бути щирим членом нашого відділу, позбувся тої зарозумілости і взявся до ідейної праці для добра нашого відділу і цілої нашої орґанізації.

Дійсні члени.

ПОЇДУТЬ І ПОВЕРНУТЬ.

Фармерські конференції рішили, щоб ще таки цего року вислати до Радянського Союзу фармерську делеґацію, яка побачила б на свої власні очі великі успіхи радянських робітників і селян в будуванні соціялізму. Побачивши на власні очі нове життя, яке зараз будується в батьківщині пролетаріяту і бідного селянства, згадана делеґація має повернути до Канади і... плюнути у вічі всім панським брехунам та підбрехувачам, що ширять в Канаді ріжні брехні про Радянський Союз.

ГОЛОДНИЙ ПОХІД БЕЗРОБІТНИХ В РУМУНІЇ.

З Букарешту подають докладні відомости про "голодний похід" безробітних, що відбувся 5 грудня по всій Румунії. Похід цей орґанізувала Рада Професійних Спілок.

В Кишиневі робітники перед будинком маґістрату влаштували демонстрацію під гаслами: "Домагаємося роботи і хліба!" "Геть фашізм!". Загони поліції та жандармерії розігнали демонстрацію. Вчинено масові труси і арешти.

ВІДПОВІДИ НА ПИТАННЯ.

Прихильник, Канадагар, Саск.

Витинок з часопису "Словенска Власть" нема що переводити і містити в "Фарм. Життю", бо всі читачі знають нині вже дуже добре, що буржуазні часописи, соціял-демократичні часописи і соціял-фашистські часописи не мають похвали для Радянського Союзу. Але це не шкодить Союзові розбудовувати далі своє народнє господарство. І коли у всіх інших державах є кріза, Радянський Союз розцвітає. В нему нема безробіття, а бідні селяне, запробувавши колективного життя, ніяк не вернуть до поодиноких дрібних господарств, які давали тільки нуждевне існування, а не життя. Проти висказів одної "Словенської Власті" можна навести тисячі американських і німецьких часописів, суто буржуазних, які говорять інакше. Признають успіх та висказують думку, чи не повчитися б капіталістичним країнам дещо від Радянського Союзу. Ці думки будемо чути щораз частіше, хай тільки кріза погреває в капіталістичних країнах, як треває зараз.

Читач в Борден, Саск.

Хто читає пильно часопис "Фармерське Життя" тому не треба спеціяльних точок на дебати з перевертнями, бо в кожнім числі майже є такі точки. В них говориться, що через визиск працюючого населення капіталістами це населення не має покупної сили, не може купувати товарів, і ці товари чекають на покупця, а тимчасом фабрикантові не оплачується казати робити більше товарів і він викидає робітників від праці. Безробітні знов же, не маючи праці і заробітної платні, не можуть купувати фармерських продуктів і тому ці продукти надають в ціні. Позбавлені ціни за свою працю фармері ограничають свої покупки товарів далі і тому більше робітників тратить працю. Так це зачароване колесо крутиться далі і далі, аж колись лопне. Народні маси не стане терпеливости і він усуне владу капіталістів, а встановить свою власну. Треба тільки уважно читати часопис і запамятувати собі ці точки добре, так можна тоді бити ними всякого перевертня у всяких дебатах.

Читач в Амстердам, Саск.

Чи Ірляндія має свого президента? Так. Має. Він називається Косґрейв.

Мешук, Ню Гафен, Міш.

Відносно вашого питання, чи правда це, що діється на Радянській Україні на селі, як це малює якась пансько льокайська ґазета, так вам найкраще буде написати до братів і рідні, яких, пишете, маєте на Київщині. Хай вони опишуть вам, як бідним селянам живеться в колективах. Питайте за бідних селян і їхнє життя, не за багатих. Багатим там зле діється, бо бідних є більше і вони мають владу в своїх руках та стараються переконати багачів, щоби зрівнялися з бідними, віддавши своє господарство в громадське посідання. Коли такі багачики опираються, так бідні, більшість, робить з ними так, як треба зробити, проганяють дурнів на чотири вітри з села. Хто приєднується до колективу добровільно, йому там не є зле. Багачики в селах ніколи самі своєї землі не могли обробити, тільки наймали бідноту, яку вони нераз дуже визискували, гірше великих буржуїв. Радянські закони забороняють визискувати. Тому багачики тепер кричать і реmствують.

Інші відповіди будуть пізніше.

ЗДОРОВА ПОЖИВА

Маю на продаж свіжу рибу, яку лапаю і за яку ручу. Ціни слідуючі:

Біла риба	5 ц.
Пікерел	5 ц.
Щупаки	2 ц.
Клені	1½ц

Прошу висилати моней ордер або постал нот разом з замовленням. Замовлюючий оплачує собі сам фрейт, де нема аґента на стації, прошу згори прислати на оплату перевозу. Найлипше замовляти не менше, як 100 фунтів. На це може бути кількох замовляючих.

(5)

H. BORSA
P. O. Davis Point, Man.

МАЛЮЮ СЦЕНЕРІЇ.

Знижені ціни на місяці січень і лютий. Малюю куртини, куліси, дрепері й все інше. Пишіть на адресу:

(3) A. CHORKAWY
700 MANITOBA AVE.
WINNIPEG, MAN.

МІНКИ НА ПРОДАЖ.

Маю мінки на продаж, які виплодив у клітках. Продаю одну пару за пятьдесять доларів. Прошу писати по близші інформації як також слати замовлення на понищу адресу:

(7) N. PASTUSHENKO
INDIAN BAY, MAN.

НА ПРОДАЖ СОПІЛКИ.

Продаю по найтаншій ціні сопілки. Дві великі сопілки від 20 до 30 цалів довгі за одного долара. Менші сопілки з корком, для дітей, дванацять цалів довгі — чотири за одного долара. Маю також фарму на продаж. Моя дреса:

(3) MIKE MELNYK
Box 23, STURGIS, SASK.

ДО РЕНТУ або на продаж 11 акрів обробленої землі з добрими будинками. Реальність ця всего десять миль від Вінніпеґу. Ціна умірковата. Прошу зголошуватися на адресу:

(3) 908 MANITOBA AVENUE
WINNIPEG, MAN.

ВИРЕНТУЮ або куплю невеликий стор в околиці заселеній українцями в провінціях Манітобі, Саскечевані або Алберті. Інтересованих прошу зголошуватися на понищу адресу:

(4) D. F. BERLAD
Box 83, CALDER, SASK.

ФАРМА НА ПРОДАЖ.

Фарма має 320 акрів землі з чого поверх 200 акрів до орання, решта сінокос (около 50 акрів), ліс та випас. До стації 4 милі. Фарма вартує 3,000 доларів. Довгу маю 1,000 доларів. За заплачення довгу відпускаю подовину фарми. Продам за кеш або на інших услівях. Мушу продати через брак здоровля. Моя адреса:

DAN MOTTUSS. FOXFORD, SASK.

ПРОДАЮ 160 акрів доброї рівної землі. Каміння нема. 75 акрів легко до виробу. Є малі будинки, добра жерельна криниця. Гарний сінокос. Ціна $1,200. Друга фарма коло великого озера і парку. На цій фармі є гарні 4 жерела, які в зимі не замерзають. Маю також льоти на продаж. Прошу зголошуватися на понищу адресу:

J. ZELENESKI
Box 22, RIVERTON, MAN.

НА ПРОДАЖ дві фарми по 160 акрів в околиці Ґардентон, Ман. Від одної фарми до міста 2 милі, а до школи ½ милі. На ній будинки всі з дощок. Є хата, стайня, 4 шпіхлірі, курник, і добра криниця. Виробленого поля 140 акрів; обфенсованого пасовиска 20 акрів. Фарма близько ґрейдованої дороги. Друга фарма ½ милі від міста Ґардентон, Ман. і від школи. На ній є велика хата, стайня, шпіхлір і курник. Вся фарма обфенсована двома дротами. Виробленого поля є 30 акрів, а решта пасовиско. Коло хати є добра криниця. Продам тано. Інтересованих прошу зголошуватися на понищу адресу:

(4) NICK W. ZAHARA
ROYCROFT, ALTA.

ДР. ІВАН ОРОБКО
ЛІКАР І ХІРУРГ
ЕКС-РЕЙ ЛЯБОРАТОРІЯ
207 MOSER RYDER Bldg.,
101st STREET, EDMONTON, ALTA.

Dr. H. Hershfield
ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
Спеціяльність: венеричні хороби і хірургія. Говоримо по українськи.
576 MAIN ST., COR. ALEXANDER AVE.
WINNIPEG, MAN.
PHONES: OFFICE 26 600 RES. 28 153

УКРАІНЕЦЬ
ДР. Ю. ДРАГАН
M.D., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
203 CANADA BUILDING
SASKATOON, SASK.
(Коло сіенарської стації)

АДВОКАТ-НОТАР, С. САВУЛА
полагоджує всякі справи судові, земельні, тестаментальні, розводові і старокраєві
306 CONFEDERATION LIFE BUILDING
WINNIPEG, MAN.
PHONE: OFFICE 86848 RES. 46009

ПОСИЛАЙТЕ шкіри до виправи на чорний упряжний ремінь, на сировець, або на "лейси" та накривала (роб) до: YORKTON TANNERY Co., P.O. Box 545, YORKTON, SASK.
PHONE — 349
Ми оплачуємо "фройт" до нас, як є 100 фунтів шкіри або більше. За роботу ручимо. Ціни дуже умірковані.

АДВОКАТ СЕМЕН ОЗЕРО
заступає у всяких судових справах як також полагоджує всякого рода справи контрактові, земельні, спадкові і старокраєві.
S. V. OZERO, LL. B.
917 ROYAL BANK BLDG., WINNIPEG
бувш. Юніон Бенк, коло Сіті-Гол.
PHONE 89 262

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЕГО ВСІ ТІ,
що не маєте ніяких болів,
в кого кров багата і чиста.

Торговельна Марка

ДЛЯ ИНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯЩИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ
ІНДІЯНСЬКИЙ ЛИНИМЕНТ БЛЕКҐАВКА
(РЕТЕЛСНЕЙК ОЙЛ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ИНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА І Т. Д.

До того даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКҐАВКА приготовленого з лічничих ростин, коріння, кори, цвітів і ягід, високо рекомендованого на оживлення занечищеної крови. Ці пігулки лагідно прочищують жолудок і кишки від усіх лишніх та нездорових матерій, роблять кров багатою і чистою, оздоровляють всі органи тіла. Тисячі людей вживають Індіянський (Ретелснейк Ойл) Линимент Блекґавка з найкращими наслідками і рекомендують його своїм знайомим. Попробуйте і ви, також будете вдоволені.

Фляшина цего линименту звичайно продається за одного долара. Але з цим оголошенням ми робимо спеціяльну оферту. Пришліть нам поданий внизу купон разом з одним доларом, а ми вишлемо вам оплаченою почтовою посилкою ДВІ одно-доларові фляшини линименту і одну одно-доларову коробочку пігулок 14-денного дива Блекґавка. Таким чином отримаєте ці знамениті ліки, що коштують $3.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

ВИШЛІТЬ ЦЕЙ КУПОН, А ЗАОЩАДИТЕ $2.00.

Наша теперішня нова адреса:

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 DUNDAS STREET W., TORONTO, ONT.

ПАНОВЕ:

В прилозі посилаю $1.00, за який прошу виcлати мені поворотною почтою дві реґулярні одно-доларові фляшини Індіянського (Ретелснейк Ойл) Линименту Блекґавка і одну реґулярної величини коробочку 14-денного Дива Блекґавка, за що я більше не обовязаний нічого платити.

Імя і назвиско ....

....
(Номер помешкання і вулиця або почтова скринка)

Місто .... Провінція ....

ПРОСИМО ПИСАТИ ВИРАЗНО.

Наша гарантія. — Ми охоче погоджуємося звернути назад отримані гроші, разом зі зворотною почтовою оплатою, якщо з яких небудь причин ви не будете вдоволені Індіянським (Ретелснейк Ойл) Линиментом Блекґавка.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY COMPANY

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ.

Ціни на пшеницю знову впали. Буржуазні ґазети пояснюють це тим, що зараз є подостатком пшениці в Австралії та Арґентині, якої немає де діти. В обох цих країнах жнива випали далеко ліпше, як можна було сподіватися. Австралійський уряд, щоб "ратувати" своїх фармерів від банкроцтва, перевів в парляменті ухвалу, на підставі якої хотів заґарантувати фармерам 73 ц. за бушель пшениці. Однак цю ухвалу уряду знехтували банки, які відмовилися позичати на пшеницю більше, як є зараз біжучі ціни на світових ринках. Отже ухвала парляменту пішла на банти і австралійські фармері мусять продавати свою пшеницю по такій ціні, яку можуть дістати.

В буржуазній пресі появились звідомлення з Франції, які говорять, що французький уряд носиться з гадкою піднести мито на заграничну пшеницю з 85 ц. до $1.07 на бушлеві. Це помимо того, що канадійський премієр Бенет потішав канадійських фармерів, що він зробив угоду з французьким урядом, на підставі якої Франція мала купити щось 9 мільйонів бушлів канадійської пшениці. З піднесенням мита на заграничну пшеницю Францією, бушель імпортованої пшениці в тій країні коштуватиме около $2. Французький уряд говорить, що він мусить піднести мито на закордонну пшеницю, щоб тим способом "охоронити" своїх фармерів, продуцентів пшениці, і забезпечити їм відповідну ціну.

Китай, який на підставі заяви премієра Бенета мав купити більшу скількість канадійської пшениці, нічого ще не купив, бо не має грошей. Чекає на ту позичку, яку обіцяли йому канадійські капіталісти.

Коли ґазета йде до друку, ціни є слідуючі:

Пшениця ч. 1 (тверда)	.53⅜
Пшениця нортерн ч. 1	.53⅜
Пшениця нортерн ч. 2	.50⅞
Пшениця нортерн ч. 3	.46⅞
Пшениця нортерн ч. 4	.42⅞
Пшениця нортерн ч. 5	.40⅞
Пшениця нортерн ч. 6	.38⅞
На доставу в травні	.56⅞
На доставу в липні	.57⅞
Овес найліпший ч. 2	.26⅝
Овес добрий ч. 3	.23⅜
Овес пожива ч. 1	.22⅜
Овес пожива ч. 2	.19⅝
Ячмінь двогранний	.28⅛
Ячмінь шестигранний	.26⅛
Ячмінь ч. 3 "Сі-добл'ю"	.21⅞
Ячмінь ч. 4 "Сі-добл'ю"	.19⅛
Ячмінь ч. 5 "Сі-добл'ю"	.17⅛
Жито ч.ч. 1 і 2	.26¾
Жито ч. 3	.23¾
Лен ч. 1	.96¾

ЖИВИЙ СКОТ:

В цінах на живий скот немає великих змін. Ціни на безроги дещо впали, а на вівці підійшли трохи вгору.

БИКИ:				
Вибірні (чойс) до 1,050 ф.	від	5.75	до	6.75
Середні (мідіюм)	від	4.75	до	5.50
Звичайні (комон)	від	4.00	до	4.50
Вибірні (чойс) поверх 1,050 ф.	від	6.00	до	7.00
Середні (мідіюм)	від	4.75	до	5.50
Звичайні (комон)	від	4.00	до	4.50
ЯЛІВКИ:				
Добрі і вибірні (ґуд і чойс)	від	5.50	до	6.00
Середні (мідіюм)	від	4.75	до	5.25
Звичайні (комон)	від	4.00	до	4.50
ТЕЛЯТА:				
Молочні (ґуд і чойс)	від	7.00	до	8.00
Молочні середні (мідіюм)	від	5.50	до	6.50
Старші на "віл"	від	10.00	до	12.00
Звичайні і середні	від	4.00	до	9.00
КОРОВИ:				
Добрі (ґуд)	від	4.00	до	4.75
Середні (мідіюм)	від	3.25	до	3.75
Звичайні (комон)	від	2.50	до	3.00
Худі (кенерс і катерс)	від	1.50	до	2.25
БУГАЇ:				
Добрі (ґуд)	від	3.75	до	4.25
Звичайні (комон)	від	2.75	до	3.25
БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ.				
Бики на годівлю і отовщення	від	3.00	до	4.75
Ялівки на отовщення	від	2.50	до	4.25
Корови на отеленні за штуку	від	40.00	до	65.00
Свині вибірні на бейкен $1.00 премії від штуки.				
Свині добрі для бейкену				8.50
Різницькі $1.00 опусту від штуки				
Свині тяжкі				7.50
Свині дуже тяжкі	від	6.25	до	6.50
Свині легкі і до годівлі	від	8.50	до	9.00
Льохи ч. 1 і 2	від	6.25	до	6.50
Свині дуже худі (роф)	від	4.00	до	5.00
Ягнята гарні-товсті				8.00
Ягнята тяжкі	від	6.50	до	7.50
Ягнята звичайні	від	5.00	до	6.00
Баранці	від	5.00	до	6.00
Вівці тяжкі	від	3.50	до	4.00
Середні	від	4.50	до	5.00
Звичайні	від	2.00	до	3.00

Яйця ч. 1—20 ц.; ч. 2—18 ц.; ч. 3—15 ц. дозин. Цукор $5.70 за 100 фунтів. Масло 29½ ц. фунт. Бараболі від 35 до 40 ц. бушель. Мука $2.85 за 98-фунтовий мішок. "Порідж" $2.65 за 98-фунтовий мішок. Сіно тимотка від $12.00 до $13.00; ред тап $8.50 до $10.00. Шкіри 2 ц. за фунт. Вовна від 6 до 7 ц. фунт.

САДІВНИКИ СЛІДОМ ПШЕНИЧНИКІВ.

Як повідомляють з Вікторія, Б. К., тамошня орґанізація садівників має піти слідом орґанізації пшеничний пул. Спеціяльний інвестиґатор Іванс радить усунути закон, який реґулює продаж овочів, а віддати цю продаж в руки приватних людців, так, як МекФарленд, теперішній управитель пшеничного пулу, віддає продаж пшениці збіжевій біржі. Капіталістичні спекулянти поживою знайшли в консервативнім уряді Бенета доброго борця за свої інтереси, який рішив знищити всякі старання продуцентів контролювати продаж, усунувши посередників. Посередники, сипнувши грошей на консервативні вибори, домагаються тепер, щоби Бенетів уряд віддав їм ті гроші. Тоб то віддавши їм в руки продуцентів поживи, збіжжя, мяса, овочів і т. д.

СПЕКУЛЯНТИ ГОДЯТЬСЯ НА МЕНШУ ПРОДУКЦІЮ ЦУКРУ.

Повідомляють з Парижа 16 січня, що представники світових цукроварень згодилися остаточно ограничити виріб цукру з трощі цукрової та цукрового буряка, щоби тільки не допустити до знижки ціни на цукор. Договір підписали представники Польщі, Нідерляндії, Чехословаччини, Угорщини, Німеччини і Бельгії. Покищо виглядало би, що цей трест є звернений проти американського і британійського цукрових трестів.